C/2025/3753

17.9.2025

P9_TA(2024)0327

Varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteet, kriisinratkaisuedellytykset ja kriisinratkaisutoimien rahoitus (BRRD3)

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 24. huhtikuuta 2024 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi direktiivin 2014/59/EU muuttamisesta varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteiden, kriisinratkaisuedellytysten ja kriisinratkaisutoimien rahoituksen osalta (COM(2023)0227 – C9-0135/2023 – 2023/0112(COD))

(Tavallinen lainsäätämisjärjestys: ensimmäinen käsittely)

(C/2025/3753)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (COM(2023)0227),

— ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 2 kohdan ja 114 artiklan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C9-0135/2023),

— ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 3 kohdan,

— ottaa huomioon Euroopan keskuspankin 5. heinäkuuta 2023 antaman lausunnon ([1]),

— ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean 13. heinäkuuta 2023 antaman lausunnon ([2]),

— ottaa huomioon työjärjestyksen 59 artiklan,

— ottaa huomioon talous- ja raha-asioiden valiokunnan mietinnön (A9-0153/2024),

1. vahvistaa jäljempänä esitetyn ensimmäisen käsittelyn kannan;

2. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se korvaa ehdotuksensa, muuttaa sitä huomattavasti tai aikoo muuttaa sitä huomattavasti;

3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

([1]) EUVL C 307, 31.8.2023, s. 19.
([2]) EUVL C 349, 29.9.2023, s. 161.

P9_TC1-COD(2023)0112

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 24. huhtikuuta 2024, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2024/… antamiseksi direktiivin 2014/59/EU muuttamisesta varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteiden, kriisinratkaisuedellytysten ja kriisinratkaisutoimien rahoituksen osalta (*)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 114 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan keskuspankin lausunnon ([1]),

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ([2]),

noudattavat tavallista lainsäätämisjärjestystä,

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Luottolaitoksia ja sijoituspalveluyrityksiä, jäljempänä 'laitokset', koskeva unionin kriisinratkaisukehys luotiin vuosien 2008–2009 maailmanlaajuisen finanssikriisin jälkeen ja finanssimarkkinoiden vakauden valvontaryhmän kansainvälisellä tasolla hyväksymien finanssilaitosten kriisinratkaisujärjestelmien avaintekijöiden ([3]) mukaisesti. Unionin kriisinratkaisukehys koostuu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivistä 2014/59/EU ([4]) ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksesta (EU) N:o 806/2014 ([5]). Molempia säädöksiä sovelletaan unioniin sijoittautuneisiin laitoksiin ja kyseisen direktiivin tai kyseisen asetuksen soveltamisalaan kuuluviin muihin yhteisöihin, jäljempänä 'yhteisöt'. Unionin kriisinratkaisukehyksen tavoitteena on laitosten ja yhteisöjen kaatumisten asianmukainen hoitaminen säilyttämällä laitosten ja yhteisöjen kriittiset toiminnot ja välttämällä rahoitusvakauteen kohdistuvia uhkia sekä suojaamalla samalla tallettajia ja julkisia varoja. Lisäksi unionin kriisinratkaisukehyksellä pyritään edistämään pankkialan sisämarkkinoiden kehitystä luomalla yhdenmukaistettu järjestelmä rajatylittävien kriisien käsittelemiseksi koordinoidusti ja välttämällä kilpailun vääristymistä ja eriarvoisen kohtelun riskejä.

(2) Unionin kriisinratkaisukehyksen täytäntöönpano on kestänyt jo useita vuosia, mutta kehys, sellaisena kuin sitä tällä hetkellä sovelletaan, ei täytä joitakin näistä tavoitteista suunnitellulla tavalla. Vaikka laitokset ja yhteisöt ovat edistyneet merkittävästi kohti purkamismahdollisuuksia ja osoittaneet siihen merkittäviä resursseja, erityisesti vahvistamalla tappionkattamiskykyä ja pääomapohjan vahvistamiskykyä ja kartuttamalla kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyjä, unionin kriisinratkaisukehystä käytetään vain harvoin. Sen sijaan tiettyjen pienempien ja keskisuurten laitosten ja yhteisöjen kaatumisiin puututaan useimmiten epäyhtenäisillä kansallisilla toimenpiteillä. ***Toimialan rahoittamien turvaverkkojen, esimerkiksi kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyjen,*** sijaan käytetään ***valitettavasti edelleen*** veronmaksajien rahoja. Tämä tilanne vaikuttaa johtuvan kannustimien riittämättömyydestä. Tämä kannustinten riittämättömyys on seurausta unionin kriisinratkaisukehyksen ja kansallisten sääntöjen keskinäisestä vuorovaikutuksesta, jossa yleisen edun arviointiin liittyvää laajaa harkintavaltaa ei aina käytetä tavalla, joka vastaa sitä, miten unionin kriisinratkaisukehystä on ollut tarkoitus soveltaa. Unionin kriisinratkaisukehystä on

(*) Tekstiin tehdyt muutokset johtuvat tarkistuksen 1 hyväksymisestä. Uusi tai muutettu teksti merkitään lihavoidulla kursiivilla, poistot symbolilla ▌.

([1]) EUVL C,, s..

([2]) EUVL C,, s..

([3]) Finanssimarkkinoiden vakauden valvontaryhmä, "Key Attributes of Effective Resolution Regimes for Financial Institutions" (finanssilaitosten kriisinratkaisujärjestelmien avaintekijät), 15. lokakuuta 2014.

([4]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/59/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisinratkaisukehyksestä sekä neuvoston direktiivin 82/891/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2001/24/EY, 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2005/56/EY, 2007/36/EY, 2011/35/EU, 2012/30/EU ja 2013/36/EU ja asetusten (EU) N:o 1093/2010 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 190).

([5]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 806/2014, annettu 15 päivänä heinäkuuta 2014, yhdenmukaisten sääntöjen ja yhdenmukaisen menettelyn vahvistamisesta luottolaitosten ja tiettyjen sijoituspalveluyritysten kriisinratkaisua varten yhteisen kriisinratkaisumekanismin ja yhteisen kriisinratkaisurahaston puitteissa sekä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta (EUVL L 225, 30.7.2014, s. 1).

käytetty vain vähän myös siksi, että talletusrahoitteisten laitosten tallettajat saattavat joutua kantamaan tappioita sen varmistamiseksi, että kyseiset laitokset voivat saada ulkopuolista rahoitusta kriisinratkaisussa erityisesti, kun muita alentamiskelpoisia velkoja ei ole. Lisäksi se, että säännöt, jotka koskevat rahoituksen saatavuutta kriisinratkaisun ulkopuolella, eivät ole yhtä tiukkoja kuin kriisinratkaisun yhteydessä, on estänyt unionin kriisinratkaisukehyksen soveltamista ja suosinut muita ratkaisuja, jotka usein edellyttävät veronmaksajien rahojen käyttöä laitoksen tai yhteisön omien varojen tai toimialan rahoittamien turvaverkkojen sijasta. Tämä tilanne puolestaan aiheuttaa hajanaisuusriskejä, riskejä siitä, että laitosten ja yhteisöjen kaatumisten hallinnassa ei saavuteta optimaalisia tuloksia, erityisesti pienempien ja keskisuurten laitosten ja yhteisöjen tapauksessa, sekä käyttämättömistä rahoitusvaroista johtuvia vaihtoehtoiskustannuksia. Sen vuoksi on tarpeen varmistaa unionin kriisinratkaisukehyksen tuloksellisempi ja johdonmukaisempi soveltaminen ja varmistaa, että sitä voidaan soveltaa ▌, kun se on yleisen edun mukaista, myös tiettyihin pienempiin ja keskisuuriin laitoksiin ▌.

(2 a) Direktiivin 2014/59/EU uudelleentarkastelun tavoitteena on parantaa veronmaksajien rahojen suojaa ja perustaa uusia järjestelmämekanismeja laitoksille ja yhteisöille, jotka eivät kuulu nykyisen kriisinratkaisukehyksen piiriin. Kyseisen kehyksen tarkoituksena on keventää yhteiskunnalle aiheutuvaa taloudellista taakkaa vähentämällä pankkien kaatumiseen liittyviä kokonaiskustannuksia. Tarkistetun kehyksen käyttöönotolla on tarkoitus vähentää merkittävästi veronmaksajien rahojen käyttöä, jotta voidaan varmistaa, että kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyä käytetään useammin ja tehokkaammin.

(3) Kriisinratkaisun suunnittelutyön intensiteetti ja yksityiskohtaisuus sellaisten tytäryritysten osalta, joita ei ole määritetty kriisinratkaisun kohteena oleviksi yhteisöiksi, vaihtelee asianomaisten laitosten ja yhteisöjen koon ja riskiprofiilin, kriittisten toimintojen olemassaolon ja konsernin kriisinratkaisustrategian mukaan. Kriisinratkaisuviranomaisten olisi sen vuoksi voitava ottaa nämä tekijät huomioon määrittäessään tällaisten tytäryritysten osalta toteutettavia toimenpiteitä ja noudattaa tarvittaessa yksinkertaistettua lähestymistapaa.

(3 a) Yksi tämän muutosdirektiivin keskeisistä tavoitteista on ottaa käyttöön päivitetty lähestymistapa, jonka avulla viranomaiset voivat käsitellä tehokkaasti joidenkin pankkien tai pankkiryhmän mahdollista kaatumista. Tällä lähestymistavalla olisi edistettävä avoimuutta ja ennustettavuutta ja minimoitava kielteiset taloudelliset seuraukset. Tällainen lähestymistapa on yhdenmukainen direktiivissä 2014/59/EU vahvistetun velkakirjojen arvon alaskirjausta koskevan yleisen periaatteen kanssa, mutta samalla sillä säilytetään keskisuurten pankkien kaatumisen käsittelyn käytännön toteutettavuus.

(4) Laitos tai yhteisö, jota ollaan likvidoimassa kansallisen lainsäädännön mukaisesti sen jälkeen, kun on määritetty, että laitos tai yhteisö on lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatumassa, ja kun kriisinratkaisuviranomainen on todennut, että sen kriisinratkaisu ei ole yleisen edun mukaista, poistuu lopulta markkinoilta. Tämä tarkoittaa, että suunnitelmaa toimista, joihin on ryhdyttävä kaatumisen sattuessa, ei tarvita riippumatta siitä, onko toimivaltainen viranomainen jo peruuttanut kyseisen laitoksen tai yhteisön toimiluvan. Sama koskee kriisinratkaisun kohteena olevaa jäljelle jäävää laitosta sen jälkeen, kun varat, oikeudet ja velat on siirretty siirtostrategian yhteydessä. Sen vuoksi on aiheellista täsmentää, että näissä tilanteissa ei tarvitse hyväksyä kriisinratkaisusuunnitelmia.

(5) Kriisinratkaisuviranomaiset voivat tällä hetkellä kieltää tietyt voitonjaot ja muut jaot, jos laitos tai yhteisö ei täytä yhteenlaskettua puskurivaatimusta, kun se otetaan huomioon omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevan vähimmäisvaatimuksen lisäksi. Tietyissä tilanteissa omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskeva vähimmäisvaatimus, jota laitoksen tai yhteisön on noudatettava, saatetaan kuitenkin laskea eri perusteella kuin laitoksen tai yhteisön yhteenlaskettu puskurivaatimus. Tämä tilanne aiheuttaa epävarmuutta edellytyksistä, joiden täyttyessä kriisinratkaisuviranomaiset voivat käyttää valtuuksiaan kieltää voitonjaot ja muut jaot, sekä edellytyksistä, joita sovelletaan omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevaan vähimmäisvaatimukseen liittyvän jakokelpoisen enimmäismäärän laskentaan. Sen vuoksi olisi säädettävä, että tällaisissa tapauksissa kriisinratkaisuviranomaisten olisi käytettävä valtuuksiaan kieltää tietyt voitonjaot ja muut jaot komission delegoidun asetuksen (EU) 2021/1118 ([6]) soveltamisesta johtuvan yhteenlaskettua puskurivaatimusta koskevan arvion perusteella. Läpinäkyvyyden ja oikeusvarmuuden varmistamiseksi kriisinratkaisuviranomaisten olisi ilmoitettava arvioitu yhteenlaskettu puskurivaatimus laitokselle tai yhteisölle, jonka olisi tämän jälkeen julkistettava se.

([6]) Komission delegoitu asetus (EU) 2021/1118, annettu 26 päivänä maaliskuuta 2021, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/59/EU täydentämisestä teknisillä sääntelystandardeilla, joissa täsmennetään menetelmät, joita kriisinratkaisuviranomaisten on käytettävä, kun ne arvioivat kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä koskevaa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/36/EU 104 a artiklassa tarkoitettua vaatimusta ja yhteenlaskettua puskurivaatimusta kriisinratkaisun kohteena olevan konsernin konsolidoidulla tasolla, jos kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin ei sovelleta kyseisiä vaatimuksia mainitun direktiivin nojalla (EUVL L 241, 8.7.2021, s. 1).

(6) Varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteet luotiin, jotta toimivaltaiset viranomaiset voisivat korjata laitoksen tai yhteisön rahoitus- ja taloustilanteen heikkenemisen ja mahdollisuuksien mukaan vähentää mahdollisen kriisinratkaisun riskiä ja vaikutuksia. Varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteitä on kuitenkin käytetty harvoin, koska niiden soveltamisen käynnistävistä tekijöistä ei ole varmuutta ja koska ne ovat osittain päällekkäisiä valvontatoimenpiteiden kanssa. Sen vuoksi olisi yksinkertaistettava ja täsmennettävä näiden varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteiden soveltamisedellytyksiä. Jotta voidaan poistaa epävarmuus ylimmän hallintoelimen erottamisen ja väliaikaisten hallinnonhoitajien nimittämisen edellytyksistä ja ajoituksesta, nämä toimenpiteet olisi nimenomaisesti yksilöitävä varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteiksi, ja niiden soveltamiseen olisi sovellettava samoja käynnistäviä tekijöitä. Samalla toimivaltaisia viranomaisia olisi vaadittava valitsemaan asianmukaiset toimenpiteet tietyn tilanteen ratkaisemiseksi suhteellisuusperiaatetta noudattaen. Jotta toimivaltaiset viranomaiset voisivat ottaa huomioon maineriskit tai rahanpesuun tai tieto- ja viestintätekniikkaan liittyvät riskit, toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteiden soveltamisen edellytyksiä paitsi määrällisten indikaattoreiden, kuten pääoma- tai maksuvalmiusvaatimusten, velkaantuneisuuden, järjestämättömien lainojen taikka riskien keskittymisen, perusteella myös laadullisten käynnistävien tekijöiden perusteella.

(7) Oikeusvarmuuden parantamiseksi olisi poistettava direktiivissä 2014/59/EU säädetyt varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteet, jotka ovat päällekkäisiä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2013/36/EU ([7]) ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä (EU) 2019/2034 ([8]) säädetyn vakavaraisuuskehyksen mukaisesti jo olemassa olevien valtuuksien kanssa. Lisäksi on tarpeen varmistaa, että kriisinratkaisuviranomaiset voivat valmistautua laitoksen tai yhteisön mahdolliseen kriisinratkaisuun. Toimivaltaisen viranomaisen olisi sen vuoksi ilmoitettava kriisinratkaisuviranomaisille laitoksen tai yhteisön rahoitustilanteen heikkenemisestä riittävän ajoissa, ja kriisinratkaisuviranomaisilla olisi oltava tarvittavat valtuudet valmistelevien toimenpiteiden toteuttamiseksi. Jotta kriisinratkaisuviranomaiset voisivat reagoida mahdollisimman nopeasti laitoksen tai yhteisön tilanteen heikkenemiseen, on tärkeää, että varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteiden aiempi soveltaminen ei saisi olla edellytyksenä sille, että kriisinratkaisuviranomainen voi ryhtyä laitoksen tai yhteisön markkinointiin liittyviin järjestelyihin tai pyytää tietoja kriisinratkaisusuunnitelman päivittämiseksi ja arvostuksen valmistelemiseksi. Toimivaltaisten viranomaisten ja kriisinratkaisuviranomaisten välistä vuorovaikutusta ja koordinointia on parannettava, jotta voidaan varmistaa johdonmukainen, koordinoitu, tuloksellinen ja oikea-aikainen reagointi laitoksen tai yhteisön rahoitustilanteen heikkenemiseen ja valmistautua asianmukaisesti mahdolliseen kriisinratkaisuun. Heti kun laitos tai yhteisö täyttää varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteiden soveltamisedellytykset, toimivaltaisten viranomaisten ja kriisinratkaisuviranomaisten olisi lisättävä tietojenvaihtoaan, alustavien tietojen vaihto mukaan lukien, ja seurattava laitoksen tai yhteisön rahoitustilannetta yhdessä.

(8) On tarpeen varmistaa toimivaltaisen viranomaisen ja kriisinratkaisuviranomaisen oikea-aikainen toiminta ja niiden välinen varhainen koordinointi silloin, kun laitos tai yhteisö jatkaa toimintaansa, mutta on olemassa olennainen riski laitoksen tai yhteisön kaatumisesta. Toimivaltaisen viranomaisen olisi sen vuoksi ilmoitettava tällaisesta riskistä kriisinratkaisuviranomaiselle mahdollisimman varhaisessa vaiheessa. Ilmoituksen olisi sisällettävä toimivaltaisen viranomaisen arvion perustelut ja yleiskatsaus vaihtoehtoisista yksityisen sektorin toimenpiteistä, valvontatoimista tai varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteistä, jotka ovat käytettävissä laitoksen tai yhteisön kaatumisen estämiseksi kohtuullisessa ajassa. Tällainen varhainen ilmoittaminen ei saisi vaikuttaa menettelyihin, joilla määritetään, täyttyvätkö kriisinratkaisuedellytykset. Toimivaltaisen viranomaisen kriisinratkaisuviranomaiselle aiemmin antama ilmoitus, jonka mukaan on olemassa olennainen riski siitä, että laitos tai yhteisö on lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuu, ei saisi olla edellytyksenä sille, että myöhemmin voidaan todeta, että laitos tai yhteisö tosiasiallisesti on lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuu. Jos laitoksen tai yhteisön arvioidaan myöhemmässä vaiheessa kaatuvan tai todennäköisesti kaatuvan eikä kaatumisen estämiseksi kohtuullisessa ajassa ole vaihtoehtoisia ratkaisuja, kriisinratkaisuviranomaisen on tehtävä päätös kriisinratkaisutoimen toteuttamisesta. Tällaisessa tapauksessa kriisinratkaisustrategian onnistuneen toteuttamisen kannalta voi olla ratkaisevan tärkeää, että päätös kriisinratkaisutoimen soveltamisesta laitokseen tai yhteisöön tehdään oikeaan aikaan erityisesti siksi, että aikaisempi puuttuminen laitoksen tai yhteisön tilanteeseen voi osaltaan varmistaa riittävän tappionkattamiskyvyn ja likviditeetin kyseisen strategian toteuttamiseksi. Sen vuoksi on aiheellista antaa kriisinratkaisuviranomaiselle mahdollisuus arvioida tiiviissä yhteistyössä toimivaltaisen viranomaisen kanssa, mikä on kohtuullinen aika sellaisten vaihtoehtoisten toimenpiteiden toteuttamiseksi, joilla vältetään laitoksen tai yhteisön kaatuminen. ***Arviointia tehtäessä olisi myös otettava huomioon tarve säilyttää kriisinratkaisuviranomaisen ja asianomaisen yhteisön***

([7]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/36/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa ja luottolaitosten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 338).

([8]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2019/2034, annettu 27. marraskuuta 2019, sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta ja direktiivien 2002/87/EY, 2009/65/EY, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU ja 2014/65/EU muuttamisesta (EUVL L 314, 5.12.2019, s. 64).

kyky panna kriisinratkaisustrategia tuloksellisesti täytäntöön, jos tämä on viime kädessä tarpeen, mutta se ei saisi estää vaihtoehtoisten toimenpiteiden toteuttamista. Erityisesti vaihtoehtoisten toimenpiteiden suunnitellun aikataulun olisi oltava sellainen, että se ei vaaranna kriisinratkaisustrategian mahdollisen täytäntöönpanon tuloksellisuutta. Jotta varmistetaan oikea-aikainen lopputulos ja jotta kriisinratkaisuviranomainen voi valmistautua asianmukaisesti laitoksen tai yhteisön mahdolliseen kriisinratkaisuun, kriisinratkaisuviranomaisen ja toimivaltaisen viranomaisen olisi tavattava säännöllisesti, ja kriisinratkaisuviranomaisen olisi päätettävä tapaamisten tiheydestä tapauksen olosuhteet huomioon ottaen.

(9) Kriisinratkaisukehystä on potentiaalisesti tarkoitus soveltaa mihin tahansa laitokseen tai yhteisöön sen koosta ja liiketoimintamallista riippumatta, jos kansallisen lainsäädännön nojalla käytettävissä olevat välineet eivät ole riittäviä sen kaatumisen hallitsemiseksi. Tällaisen lopputuloksen varmistamiseksi olisi täsmennettävä kriteerit, joiden täyttyessä lähellä kaatumista olevaan laitokseen tai yhteisöön sovelletaan yleisen edun arviointia. ***Tässä yhteydessä*** on tarpeen selventää, että erityisistä olosuhteista riippuen laitoksen tai yhteisön tiettyjä toimintoja voidaan pitää kriittisinä, vaikka niiden keskeytyminen vaikuttaisi rahoitusvakauteen tai kriittisiin palveluihin alueellisella tasolla***, erityisesti jos kriittisten toimintojen korvattavuus määräytyy merkityksellisten maantieteellisten markkinoiden perusteella***.

(9 a) Sen varmistamiseksi, että vaikutustenarviointi alueellisella tasolla voi perustua tietoihin, jotka ovat saatavilla johdonmukaisesti kaikkialla unionissa, alueellinen taso olisi ymmärrettävä suhteessa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1059/2003 ([9]) tarkoitettuun tilastollisten alueyksiköiden nimikkeistön tasoon 1 tai 2 (NUTS 1 tai 2).

(10) Arvioitaessa, onko laitoksen tai yhteisön kriisinratkaisu yleisen edun mukaista, olisi otettava huomioon, että tallettajat ovat paremmin suojattuja, kun talletussuojajärjestelmän varoja käytetään tehokkaammin ja näihin varoihin kohdistuvat tappiot minimoidaan. Näin ollen yleisen edun arvioinnissa olisi katsottava, että tallettajien suojaamista koskeva kriisinratkaisutavoite saavutetaan paremmin kriisinratkaisussa, jos maksukyvyttömyyden valitseminen olisi talletussuojajärjestelmälle kalliimpaa.

(10 a) Jos kansallisilla maksukyvyttömyys- ja kriisinratkaisukehyksillä saavutetaan kehyksen tavoitteet tehokkaasti ja samassa määrin, etusijalle olisi asetettava vaihtoehto, jolla minimoidaan veronmaksajille ja taloudelle aiheutuva riski. Tällä lähestymistavalla varmistetaan varovainen ja vastuullinen toimintatapa, joka on yhdenmukainen sekä veronmaksajien etujen että laajemman taloudellisen vakauden turvaamista koskevan yleisen tavoitteen kanssa.

(11) Arvioitaessa, onko laitoksen tai yhteisön kriisinratkaisu yleisen edun mukaista, olisi myös mahdollisuuksien mukaan otettava huomioon eroavaisuudet toisaalta toimialan rahoittamien turvaverkkojen (kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyt tai talletussuojajärjestelmät) ja toisaalta jäsenvaltioiden veronmaksajien rahoista myöntämän rahoituksen välillä. Jäsenvaltioiden myöntämässä rahoituksessa on suurempi moraalikadon riski ja vähemmän kannustimia markkinakuriin. Sen vuoksi kriisinratkaisuviranomaisten olisi arvioidessaan tavoitetta minimoida riippuvuus poikkeuksellisesta julkisesta rahoitustuesta pidettävä kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyjen tai talletussuojajärjestelmän kautta tapahtuvaa rahoitusta parempana***, ja*** samansuuruista jäsenvaltioiden talousarviosta myönnettävää rahoitusta ***olisi harkittava ainoastaan poikkeuksellisissa olosuhteissa***.

(11 a) Laitoksille ja yhteisöille olisi myönnettävä veronmaksajien rahoista rahoitettavaa poikkeuksellista rahoitustukea, jos lainkaan, ainoastaan luonteeltaan poikkeuksellisen ja järjestelmään liittyvän vakavan häiriön korjaamiseksi taloudessa, koska tuki aiheuttaa merkittävän rasitteen julkiselle taloudelle ja heikentää tasapuolisia toimintaedellytyksiä sisämarkkinoilla.

(12) Sen varmistamiseksi, että kriisinratkaisun tavoitteet saavutetaan mahdollisimman tuloksellisesti, yleisen edun arvioinnin tuloksen olisi oltava kielteinen ainoastaan silloin, kun kriisinratkaisutavoitteet saavutettaisiin lähellä kaatumista olevan laitoksen tai yhteisön likvidaatiolla tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä tuloksellisemmin eikä vain samassa määrin kuin kriisinratkaisulla.

([9]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1059/2003, annettu 26 päivänä toukokuuta 2003, yhteisestä tilastollisten alueyksiköiden nimikkeistöstä (NUTS) (EUVL L 154, 21.6.2003, s. 1).

(12 a) Kun tehdään valintaa kriisinratkaisun ja likvidaation välillä, etusijalle olisi asetettava vaihtoehto, jossa kokonaiskustannukset ovat alhaisemmat. Tässä arvioinnissa olisi otettava huomioon erilaiset kustannukset, mukaan lukien talletussuojajärjestelmästä maksettaviin korvauksiin liittyvät kustannukset, kuten varojen takaisinhankintaan vaadittava aika ja prosessin aikana menetetyt tulot. Tapauksissa, joissa sekä kriisinratkaisu- että likvidaatiovaihtoehdoilla on samankaltaiset kustannusprofiilit, etusijalle olisi asetettava vaihtoehto, johon liittyy vähemmän talouteen kohdistuvia riskejä, mukaan lukien julkinen talous ja vaikutus talouden vakauteen.

(13) Jos lähellä kaatumista olevaa laitosta tai yhteisöä ei aseteta kriisinratkaisumenettelyyn, se olisi likvidoitava kansallisen lainsäädännön mukaisesti saatavilla olevien menettelyjen mukaisesti. Tällaiset menettelyt voivat vaihdella huomattavasti jäsenvaltioiden välillä. Vaikka on asianmukaista sallia riittävä joustavuus nykyisten kansallisten menettelyjen käyttämiseksi, tiettyjä näkökohtia olisi selvennettävä sen varmistamiseksi, että asianomaiset laitokset tai yhteisöt poistuvat markkinoilta.

(14) Olisi varmistettava, että asianomainen kansallinen hallinto- tai oikeusviranomainen käynnistää nopeasti kansallisen lainsäädännön mukaisen menettelyn, kun laitoksen tai yhteisön katsotaan kaatuvan tai todennäköisesti kaatuvan eikä sitä aseteta kriisinratkaisuun. Jos laitoksen tai yhteisön vapaaehtoinen likvidaatio osakkeenomistajien päätöksellä on kansallisen lainsäädännön mukaisesti mahdollista, tällaisen vaihtoehdon olisi oltava edelleen käytettävissä. Olisi kuitenkin varmistettava, että jos osakkeenomistajat eivät toteuta nopeita toimia, asianomainen kansallinen hallinto- tai oikeusviranomainen ryhtyy toimiin.

(15) Olisi myös säädettävä, että tällaisten menettelyjen lopputuloksena on lähellä kaatumista olevan laitoksen tai yhteisön poistuminen markkinoilta tai sen pankkitoiminnan lopettaminen. Kansallisesta lainsäädännöstä riippuen tämä tavoite voidaan saavuttaa eri tavoin, joihin voivat kuulua laitoksen tai yhteisön tai sen osien myynti, tiettyjen varojen tai velkojen myynti, asteittainen likvidaatio tai pankkitoiminnan lopettaminen, mukaan lukien maksuliikenne ja talletusten vastaanottaminen, jotta varat voitaisiin myydä asteittain asianomaisten velkojien korvausten maksamista varten. Menettelyjen ennustettavuuden parantamiseksi tällainen lopputulos olisi kuitenkin saavutettava kohtuullisessa ajassa.

(16) Toimivaltaisilla viranomaisilla olisi oltava valtuudet peruuttaa laitoksen tai yhteisön toimilupa yksinomaan sillä perusteella, että laitos tai yhteisö on lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatumassa eikä sitä ole asetettu kriisinratkaisuun. Toimivaltaisten viranomaisten olisi voitava peruuttaa toimilupa tukeakseen tavoitetta likvidoida laitos tai yhteisö kansallisen lainsäädännön mukaisesti erityisesti tapauksissa, joissa kansallisen lainsäädännön mukaisia käytettävissä olevia menettelyjä ei voida aloittaa sillä hetkellä, kun laitoksen tai yhteisön todetaan olevan lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatumassa, mukaan lukien tapaukset, joissa laitoksen tai yhteisön tase ei vielä osoita sen olevan maksukyvytön. Jotta voidaan edelleen varmistaa, että laitoksen tai yhteisön likvidaatiota koskeva tavoite voidaan saavuttaa, jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että toimivaltaisen viranomaisen toteuttama toimiluvan peruuttaminen kuuluu myös niihin mahdollisiin edellytyksiin, joiden täyttyessä voidaan käynnistää ainakin yksi kansallisen lainsäädännön mukaisesti saatavilla olevista menettelyistä, joita sovelletaan sellaisiin laitoksiin tai yhteisöihin, jotka ovat lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatumassa mutta joita ei ole asetettu kriisinratkaisuun.

(17) Direktiivin 2014/59/EU, asetuksen (EU) N:o 806/2014 ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/49/EU ([10]) täytäntöönpanosta saatujen kokemusten perusteella on tarpeen täsmentää edellytyksiä, joiden täyttyessä ennaltaehkäiseviä ennakollisia toimenpiteitä, joita voidaan pitää poikkeuksellisena julkisena rahoitustukena, voidaan poikkeuksellisesti myöntää. Jotta voidaan minimoida kilpailun vääristymät, jotka johtuvat siitä, että talletussuojajärjestelmät ovat unionissa luonteeltaan erilaisia, tällaisten järjestelmien ennaltaehkäisevien toimenpiteiden yhteydessä toteuttamat direktiivin 2014/49/EU mukaiset interventiot, jotka katsotaan poikkeukselliseksi julkiseksi rahoitustueksi, olisi poikkeuksellisesti sallittava silloin, kun tuensaajana oleva laitos tai yhteisö ei täytä mitään niistä edellytyksistä, joiden täyttyessä se on lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuu. Olisi varmistettava, että varotoimenpiteitä toteutetaan riittävän ajoissa. Sovellettaessa ennalta varautuvaa

([10]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/49/EU, annettu 16 päivänä huhtikuuta 2014, talletusten vakuusjärjestelmistä (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 149).

pääomapohjan vahvistamista Euroopan keskuspankki, jäljempänä 'EKP', perustaa nykyisin käsityksensä siitä, onko laitos tai yhteisö vakavarainen, seuraavien 12 kuukauden ajalle tehtävään ennakoivaan arvioon siitä, pystyykö laitos tai yhteisö täyttämään Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 575/2013 ([11]) tai Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) 2019/2033 ([12]) säädetyt omien varojen vaatimukset ja direktiivissä 2013/36/EU tai direktiivissä (EU) 2019/2034 säädetyn omien varojen lisävaatimuksen. Tästä käytännöstä olisi säädettävä direktiivissä 2014/59/EU. Lisäksi toimenpiteet, joilla vaatimuksia helpotetaan arvoltaan alentuneiden omaisuuserien osalta, mukaan lukien erilliset varainhoitoyhtiöt tai omaisuuserien takausjärjestelmät, voivat osoittautua tehokkaiksi ja vaikuttaviksi laitosten ja yhteisöjen mahdollisten rahoitusvaikeuksien syihin puuttumisessa ja niiden kaatumisen estämisessä, ja ne voivat sen vuoksi olla asianmukaisia varotoimenpiteitä. Sen vuoksi olisi täsmennettävä, että tällaiset varotoimenpiteet voidaan toteuttaa arvoltaan alentuneita omaisuuseriä koskevina toimenpiteinä.

(18) Markkinakurin säilyttämiseksi, julkisten varojen suojaamiseksi ja kilpailun vääristymisen välttämiseksi varotoimenpiteitä olisi sovellettava ainoastaan poikkeustapauksissa ja ainoastaan vakaviin markkinoiden häiriötilanteisiin vastaamiseksi tai rahoitusvakauden säilyttämiseksi***, erityisesti järjestelmäkriisin sattuessa***. Varotoimenpiteitä ei tulisi myöskään käyttää aiheutuneiden tai todennäköisten tappioiden kattamiseen. Luotettavin väline aiheutuneiden tai todennäköisesti aiheutuvien tappioiden määrittämiseksi on EKP:n, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1093/2010 ([13]) perustetun Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen), jäljempänä 'EPV', tai kansallisten toimivaltaisten viranomaisten toteuttama omaisuuserien laadun tarkastelu. Toimivaltaisten viranomaisten olisi käytettävä tällaista tarkastelua aiheutuneiden tai todennäköisesti aiheutuvien tappioiden tunnistamiseksi, jos tarkastelu voidaan tehdä kohtuullisessa ajassa. Jos tämä ei ole mahdollista, toimivaltaisten viranomaisten olisi määritettävä aiheutuneet tai todennäköisesti aiheutuvat tappiot mahdollisimman luotettavasti vallitsevissa olosuhteissa, tarvittaessa paikan päällä tehtävien tarkastusten perusteella.

(19) Ennalta varautuvalla pääomapohjan vahvistamisella pyritään tukemaan elinkelpoisia laitoksia ja yhteisöjä, joiden on todettu todennäköisesti joutuvan tilapäisiin vaikeuksiin lähitulevaisuudessa, ja estämään niiden tilanteen heikkeneminen entisestään. Sen välttämiseksi, että julkista tukea myönnetään yrityksille, jotka ovat jo tuen myöntämishetkellä kannattamattomia, varotoimenpiteet, joita myönnetään omien varojen instrumenttien tai muiden pääomainstrumenttien hankintana tai arvoltaan alentuneita omaisuuseriä koskevina toimenpiteinä, eivät saisi ylittää määrää, joka on tarpeen stressitestin tai vastaavan menettelyn epäsuotuisassa skenaariossa määritettyjen pääomavajeiden kattamiseksi. Sen varmistamiseksi, että julkinen rahoitus lopulta lopetetaan, näiden varotoimenpiteiden olisi myös oltava ajallisesti rajoitettuja, ja niihin olisi sisällyttävä selkeä aikataulu niiden lopettamiselle***, jäljempänä 'tukitoimenpiteestä irtautumista koskeva strategia'***. Eräpäivättömiä instrumentteja, mukaan lukien ydinpääoma (CET1), olisi käytettävä ainoastaan poikkeustapauksissa, ja niihin olisi sovellettava tiettyjä määrällisiä rajoituksia, sillä ne eivät luonteensa vuoksi sovellu hyvin edellytetyn väliaikaisuuden täyttämiseen.

(20) Varotoimenpiteet olisi rajoitettava määrään, jonka laitos tai yhteisö tarvitsisi säilyttääkseen vakavaraisuutensa stressitestissä tai vastaavassa menettelyssä määritetyn epäsuotuisan skenaarion toteutuessa. Kun kyseessä ovat arvoltaan alentuneita omaisuuseriä koskevien toimenpiteiden muodossa toteutettavat varotoimenpiteet, vastaanottavan laitoksen tai yhteisön olisi voitava käyttää kyseinen määrä siirrettäviin varoihin kohdistuvien tappioiden kattamiseen tai yhdistettävä siihen pääomainstrumenttien hankinta edellyttäen, että todetun vajeen kokonaismäärä ei ylity. On myös tarpeen varmistaa, että tällaiset arvoltaan alentuneita omaisuuseriä koskevien toimenpiteiden muodossa toteutettavat varotoimenpiteet ovat voimassa olevien valtiontukisääntöjen ja parhaiden käytäntöjen mukaisia, että niillä palautetaan laitoksen tai yhteisön pitkän aikavälin elinkelpoisuus, että valtiontuki rajoitetaan välttämättömään vähimmäismäärään ja että kilpailun vääristymistä vältetään. Näistä syistä asianomaisten viranomaisten olisi arvoltaan alentuneita omaisuuseriä koskevien toimenpiteiden muodossa toteutettavissa

([11]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 575/2013, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 1).

([12]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/2033, annettu 27 päivänä marraskuuta 2019, sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista sekä asetusten (EU) N:o 1093/2010, (EU) N:o 575/2013, (EU) N:o 600/2014 ja (EU) N:o 806/2014 muuttamisesta (EUVL L 314, 5.12.2019, s. 1).

([13]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1093/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/78/EY kumoamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 12).

varotoimenpiteissä otettava huomioon erityiset ohjeet, mukaan lukien omaisuudenhoitoyhtiöitä koskeva suunnitelma ([14]) ja järjestämättömien lainojen käsittelyä koskeva tiedonanto ([15]). Arvoltaan alentuneita omaisuuseriä koskevien toimenpiteiden muodossa toteutettaviin varotoimenpiteisiin olisi aina sovellettava ensisijaista väliaikaisuusedellytystä. Asianomaisen laitoksen tai yhteisön arvoltaan alentuneiden omaisuuserien osalta määräajaksi myönnettävien julkisten takausten odotetaan varmistavan väliaikaisuusedellytyksen noudattamisen paremmin kuin tällaisten omaisuuserien siirtäminen julkisesti tuetulle yhteisölle. Sen varmistamiseksi, että ***tukea saavat*** laitokset ***noudattavat*** tukitoimenpiteen ehtoja***, toimivaltaisten viranomaisten olisi pyydettävä korjaamissuunnitelmaa laitoksilta, jotka eivät ole täyttäneet sitoumuksiaan. Jos toimivaltainen viranomainen katsoo, että korjaamissuunnitelman*** toimenpiteillä ***ei voida saavuttaa laitoksen pitkän aikavälin elinkelpoisuutta tai jos*** laitos ***ei noudata korjaamissuunnitelmaa, asianomaisten viranomaisten on direktiivin 2014/59/EU 32 artiklan mukaisesti arvioitava, onko laitos*** lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatumassa.

(21) Vakavaraisuusvaatimusten olennaisten rikkomisten kattamiseksi on tarpeen täsmentää tarkemmin edellytykset, joiden täyttyessä voidaan todeta, että holdingyhtiö on lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuu. Holdingyhtiön tapauksessa näiden vaatimusten rikkominen olisi katsottava olennaiseksi silloin kun se on luonteeltaan ja laajuudeltaan verrattavissa rikkomiseen, jonka perusteella toimivaltainen viranomainen olisi voinut peruuttaa toimiluvan direktiivin 2013/36/EU 18 artiklan mukaisesti, jos rikkojana olisi ollut luottolaitos.

(22) Jäsenvaltioilla voi olla kansallisen lainsäädäntönsä nojalla valtuudet keskeyttää maksu- tai toimitusvelvoitteet, joihin voi sisältyä suojakelpoisia talletuksia. Jos maksu- tai toimitusvelvoitteiden keskeyttäminen ei liity suoraan luottolaitoksen taloudelliseen tilanteeseen, talletukset eivät välttämättä ole käytettävissä direktiivin 2014/49/EU soveltamiseksi. Tämän seurauksena tallettajat eivät välttämättä pääse käyttämään talletuksiaan pitkään aikaan. Jotta voidaan säilyttää tallettajien luottamus pankkialaan ja rahoitusvakaus, jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että tallettajilla on mahdollisuus saada talletuksistaan asianmukainen päivittäinen määrä erityisesti elinkustannusten kattamiseksi, jos heidän talletuksensa eivät ole käytettävissä maksujen keskeyttämisen vuoksi muusta syystä kuin tallettajien korvauksen maksamiseen johtavasta syystä. Tällaisen menettelyn olisi pysyttävä poikkeuksellisena, ja jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että tallettajat saavat käyttöönsä asianmukaiset päivittäiset määrät.

(23) Oikeusvarmuuden lisäämiseksi ja ottaen huomioon, että tulevista epävarmoista tapahtumista, kuten kriisinratkaisuhetkellä vireillä olevien oikeudenkäyntien lopputuloksesta, voi aiheutua huomattavia velkoja, on tarpeen säätää, miten tällaisia velkoja olisi kohdeltava velan arvon alentamista sovellettaessa. Tältä osin pääperiaatteina olisi noudatettava kirjanpitosäännöissä ja erityisesti komission asetuksella (EY) N:o 1126/2008 ([16]) hyväksytyssä kansainvälisessä tilinpäätösstandardissa 37 vahvistetuissa kirjanpitosäännöissä asetettuja pääperiaatteita. Tämän perusteella kriisinratkaisuviranomaisten olisi erotettava toisistaan varaukset ja ehdolliset velat. Varaukset ovat velkoja, jotka liittyvät varojen todennäköiseen ulosvirtaukseen ja jotka voidaan arvioida luotettavasti. Ehdollisia velkoja ei kirjata kirjanpidollisiksi veloiksi, sillä ne liittyvät velvoitteeseen, jota ei voida pitää arviointia tehtäessä todennäköisenä tai jota ei voida arvioida luotettavasti.

(24) Koska varaukset ovat kirjanpidollisia velkoja, olisi täsmennettävä, että niitä on käsiteltävä samalla tavalla kuin muita velkoja. Tällaisten varausten olisi oltava alentamiskelpoisia, paitsi jos ne täyttävät jonkin erityisistä kriteereistä, joiden perusteella ne voidaan jättää velkakirjojen arvon alaskirjauksen soveltamisalan ulkopuolelle. Kun otetaan huomioon näiden varausten mahdollinen merkitys kriisinratkaisussa ja jotta voidaan varmistaa varmuus velkakirjojen arvon alaskirjauksen soveltamisessa, olisi täsmennettävä, että varaukset ovat osa alentamiskelpoisia velkoja ja että näin ollen velkakirjojen arvon alaskirjausta sovelletaan niihin. Olisi myös varmistettava, että velkakirjojen arvon alaskirjauksen soveltamisen jälkeen kyseiset velat ja kaikki niistä johtuvat velvoitteet tai saamiset katsotaan suoritetuiksi kaikissa olosuhteissa. Tämä on erityisen tärkeää niiden velkojen ja velvoitteiden osalta, jotka johtuvat kriisinratkaisun kohteena olevaan laitokseen kohdistuvista oikeudellisista vaatimuksista.

([14]) COM(2018) 133 final.
([15]) COM(2020) 822 final.
([16]) Komission asetus (EY) N:o 1126/2008, annettu 3 päivänä marraskuuta 2008, tiettyjen kansainvälisten tilinpäätösstandardien hyväksymisestä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1606/2002 mukaisesti (EUVL L 320, 29.11.2008, s. 1).

(25) Kirjanpitoperiaatteiden mukaisesti ehdollisia velkoja ei voida kirjata veloiksi, joten ne eivät sen vuoksi saisi olla alentamiskelpoisia. On kuitenkin tarpeen varmistaa, että ehdollinen velka, joka aiheutuisi sellaisesta tapahtumasta, joka on epätodennäköinen tai jota ei voida kriisinratkaisuhetkellä luotettavasti arvioida, ei heikennä kriisinratkaisustrategian ja erityisesti velkakirjojen arvon alaskirjauksen tuloksellisuutta. Tämän tavoitteen saavuttamiseksi arvioijan olisi osana kriisinratkaisua varten tehtävää arvostusta arvioitava kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen taseeseen sisältyvät ehdolliset velat ja määritettävä näiden velkojen mahdollinen arvo määrällisesti parhaan kykynsä mukaan. Sen varmistamiseksi, että laitos tai yhteisö voi kriisinratkaisuprosessin jälkeen ylläpitää riittävää markkinaluottamusta asianmukaisen ajan, arvioijan olisi otettava tämä mahdollinen arvo huomioon määrittäessään määrää, jolla alentamiskelpoisia velkoja on alaskirjattava tai muunnettava kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen vakavaraisuussuhdelukujen palauttamiseksi. Kriisinratkaisuviranomaisen olisi erityisesti sovellettava muuntovaltuuksiaan alentamiskelpoisiin velkoihin siinä määrin kuin on tarpeen sen varmistamiseksi, että kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen pääomapohjan vahvistaminen riittää kattamaan mahdolliset tappiot, jotka voivat aiheutua epätodennäköisen tapahtuman vuoksi mahdollisesti aiheutuvasta velasta. Arvioidessaan alaskirjattavaa tai muunnettavaa määrää kriisinratkaisuviranomaisen olisi pohdittava huolellisesti mahdollisen tappion vaikutusta kriisinratkaisun kohteena olevaan laitokseen perustuen useisiin tekijöihin, kuten tapahtuman toteutumisen todennäköisyyteen, sen toteutumisen ajoittumiseen ja ehdollisen velan määrään.

(26) Sen jälkeen, kun kriisinratkaisun rahoitusjärjestelystä on saatu rahoitusosuus, joka on enintään 5 prosenttia laitoksen tai yhteisön kokonaisveloista, omat varat mukaan lukien, kriisinratkaisuviranomaiset voivat tietyissä olosuhteissa käyttää lisärahoituslähteitä tukeakseen kriisinratkaisutoimiaan edelleen. Olisi täsmennettävä, missä tilanteissa kriisinratkaisun rahoitusjärjestely voi tarjota lisätukea, jos kaikki etuoikeusasemaltaan talletuksia huonommat velat, joita ei ole ollut pakko tai joita ei ole päätetty sulkea velkakirjojen arvon alaskirjauksen ulkopuolelle, on alaskirjattu tai muunnettu kokonaan.

(27) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) 2019/876 ([17]), Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) 2019/877 ([18]) ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä (EU) 2019/879 ([19]) on pantu unionissa täytäntöön finanssimarkkinoiden vakauden valvontaryhmän 9 päivänä marraskuuta 2015 julkaisema kansainvälinen kokonaistappionkattamiskykyä (total loss-absorbing capacity, TLAC) koskeva asiakirja, jäljempänä 'TLAC-standardi', järjestelmän kannalta merkittäville pankeille, joita kutsutaan unionin lainsäädännössä maailmanlaajuisiksi järjestelmän kannalta merkittäviksi laitoksiksi, jäljempänä 'G-SII-laitokset'. Asetuksella (EU) 2019/877 ja direktiivillä (EU) 2019/879 on myös muutettu direktiivissä 2014/59/EU ja asetuksessa (EU) N:o 806/2014 vahvistettua omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevaa vähimmäisvaatimusta. On tarpeen yhdenmukaistaa omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevaa vähimmäisvaatimusta koskevat direktiivin 2014/59/EU säännökset G-SII-laitosten TLAC-standardin täytäntöönpanon kanssa tiettyjen sellaisten velkojen osalta, joita voitaisiin käyttää täyttämään se osa omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevasta vähimmäisvaatimuksesta, joka olisi katettava omilla varoilla ja muilla etuoikeudeltaan huonommilla veloilla. Erityisesti velat, joilla on sama etuoikeusasema kuin tietyillä ulkopuolelle jätetyillä veloilla, olisi sisällytettävä kriisinratkaisun kohteena olevien yhteisöjen omiin varoihin ja etuoikeusasemaltaan huonompiin hyväksyttäviin instrumentteihin, jos näiden ulkopuolelle jätettyjen velkojen määrä kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön taseessa ei ole enempää kuin 5 prosenttia sen omien varojen ja hyväksyttävien velkojen määrästä ja jos kyseisestä sisällyttämisestä ei aiheudu riskejä, jotka liittyvät periaatteeseen, jonka mukaan velkojat eivät saa jäädä kriisinratkaisussa huonompaan asemaan.

(28) Omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevan vähimmäisvaatimuksen määrittämistä koskevissa säännöissä keskitytään enimmäkseen omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevan vähimmäisvaatimuksen asianmukaisen tason määrittämiseen olettaen, että velkakirjojen arvon alaskirjaus on ensisijainen kriisinratkaisustrategia. Direktiivissä 2014/59/EU annetaan kuitenkin kriisinratkaisuviranomaisille mahdollisuus käyttää muita kriisinratkaisuvälineitä, eli sellaisia kriisinratkaisuvälineitä, jotka perustuvat kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen liiketoiminnan siirtämiseen yksityiselle ostajalle tai omaisuudenhoitoyhtiölle. Sen vuoksi olisi täsmennettävä, että jos kriisinratkaisusuunnitelmassa suunnitellaan liiketoiminnan myyntiä tai omaisuudenhoitoyhtiön käyttöä ***itsenäisesti tai yhdessä muiden kriisinratkaisuvälineiden kanssa***, kriisinratkaisuneuvoston olisi määritettävä kyseisen kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevan vähimmäisvaatimuksen taso kyseisten kriisinratkaisuvälineiden erityispiirteiden ja näihin välineisiin liittyvien erilaisten tappionkattamista ja pääomapohjan vahvistamista koskevien tarpeiden perusteella.

([17]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/876, annettu 20 päivänä toukokuuta 2019, asetuksen (EU) N:o 575/2013 muuttamisesta vähimmäisomavaraisuusasteen, pysyvän varainhankinnan vaatimuksen, omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vaatimusten, vastapuoliriskin, markkinariskin, keskusvastapuoliin liittyvien vastuiden, yhteistä sijoitustoimintaa harjoittaviin yrityksiin liittyvien vastuiden, suurten asiakasriskien ja raportointi- ja julkistamisvaatimusten osalta sekä asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 150, 7.6.2019, s. 1).

([18]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/877, annettu 20 päivänä toukokuuta 2019, asetuksen (EU) N:o 806/2014 muuttamisesta luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten tappionkattamiskyvyn ja pääomapohjan vahvistamiskyvyn osalta (EUVL L 150, 7.6.2019, s. 226).

([19]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2019/879, annettu 20 päivänä toukokuuta 2019, direktiivin 2014/59/EU muuttamisesta luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten tappionkattamiskyvyn ja pääomapohjan vahvistamiskyvyn osalta sekä direktiivin 98/26/EY muuttamisesta (EUVL L 150, 7.6.2019, s. 296).

(29) Kriisinratkaisun kohteena olevien yhteisöjen omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevan vähimmäisvaatimuksen taso on summa, joka saadaan laskemalla yhteen kriisinratkaisussa odotettavissa olevien tappioiden määrä ja se pääomapohjan vahvistamisen määrä, jonka avulla kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö voi edelleen täyttää toimilupansa ehdot ja harjoittaa toimintaansa asianmukaisen ajanjakson ajan. Joihinkin ensisijaisiin kriisinratkaisustrategioihin kuuluvat varojen, oikeuksien ja velkojen siirtäminen vastaanottajalle ▌, erityisesti liiketoiminnan myynti. Näissä tapauksissa pääomapohjan vahvistamisella tavoiteltuja tavoitteita ei ehkä sovelleta samassa määrin, koska kriisinratkaisuviranomaisen ei tarvitse varmistaa, että kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö täyttää jälleen omia varojaan koskevat vaatimukset kriisinratkaisutoimen jälkeen. Tappioiden odotetaan kuitenkin tällaisissa tapauksissa olevan suuremmat kuin kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön omia varoja koskevat vaatimukset. Sen vuoksi on aiheellista säätää, että kyseisten kriisinratkaisun kohteena olevien yhteisöjen omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevan vähimmäisvaatimuksen tasoon sisältyy edelleen pääomapohjan vahvistaminen määrällä, joka mukautetaan oikeassa suhteessa kriisinratkaisustrategiaan.

(30) Jos kriisinratkaisustrategiassa suunnitellaan muiden kriisinratkaisuvälineiden kuin ***yksinomaan*** velkakirjojen arvon alaskirjauksen käyttöä, asianomaisen yhteisön pääomapohjan vahvistamistarpeet ovat kriisinratkaisun jälkeen yleensä pienemmät kuin toiminnan jatkamistarkoituksessa tehtävän velkakirjojen arvon alaskirjauksen tapauksessa. Omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevan vähimmäisvaatimuksen mitoittamisessa olisi tällaisessa tapauksessa otettava tämä näkökohta huomioon pääomapohjan vahvistamistarvetta arvioitaessa. Jos kriisinratkaisun kohteena olevien yhteisöjen kriisinratkaisusuunnitelmaan sisältyy liiketoiminnan myynti tai omaisuudenhoitoyhtiön käyttö ***itsenäisesti tai yhdessä muiden kriisinratkaisuvälineiden kanssa***, kriisinratkaisuviranomaisten olisi omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevan vähimmäisvaatimuksen tasoa mukauttaessaan otettava huomioon näiden välineiden ominaispiirteet, kuten yksityiselle ostajalle tai omaisuudenhoitoyhtiölle tehtävän siirron odotettu laajuus, siirrettävien instrumenttien tyypit, kyseisten instrumenttien odotettu arvo ja markkinoitavuus sekä ensisijaisen kriisinratkaisustrategian muotoilu, mukaan lukien varojen erottelun täydentävä käyttö. Koska kriisinratkaisuviranomaisen on päätettävä tapauskohtaisesti talletussuojajärjestelmästä peräisin olevien varojen mahdollisesta käytöstä kriisinratkaisussa ja koska tällaista päätöstä ei voida olettaa varmuudella etukäteen, kriisinratkaisuviranomaisten ei tulisi ottaa huomioon talletussuojajärjestelmän mahdollista rahoitusosuutta kriisinratkaisussa, kun se mitoittaa omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevan vähimmäisvaatimuksen tasoa.

▌

(32) Kriisinratkaisukehyksen ja markkinoiden väärinkäyttöä koskevan kehyksen välillä on vuorovaikutusta. Vaikka kriisinratkaisun valmistelun yhteydessä toteutettavat toimet voidaan luokitella Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 596/2014 ([20]) mukaiseksi sisäpiiritiedoksi, niiden ennenaikainen julkistaminen saattaa vaarantaa kriisinratkaisuprosessin. Kriisinratkaisun kohteena olevat laitokset voivat ryhtyä toimiin tämän ongelman ratkaisemiseksi pyytämällä, että sisäpiiritiedon julkistamista lykätään asetuksen (EU) N:o 596/2014 17 artiklan 5 kohdan mukaisesti. Kriisinratkaisua valmisteltaessa ei kuitenkaan aina välttämättä ole olemassa oikeita kannustimia, jotta kriisinratkaisun kohteena oleva laitos tekisi aloitteen tällaisen pyynnön esittämiseksi. Tällaisten tilanteiden välttämiseksi kriisinratkaisuviranomaisilla olisi oltava valtuudet pyytää suoraan kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen puolesta asetuksen (EU) N:o 596/2014 17 artiklan 5 kohdan mukaista sisäpiiritiedon julkistamisen lykkäämistä.

(33) Kriisinratkaisusuunnittelun, purkamismahdollisuuksien arvioinnin ja purkamismahdollisuuksien esteisiin puuttumista tai niiden poistamista koskevien valtuuksien käytön helpottamiseksi sekä tietojenvaihdon edistämiseksi sellaisen laitoksen kriisinratkaisuviranomaisen, jolla on merkittäviä sivuliikkeitä muissa jäsenvaltioissa, olisi perustettava kriisinratkaisukollegio ja toimittava sen puheenjohtajana.

(34) Direktiivin 2014/59/EU 102 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyjen ensimmäisen kokoamisvaiheen jälkeen niiden käytettävissä olevat rahoitusvarat voivat vähentyä hieman tavoitetasonsa alapuolelle johtuen erityisesti suojattujen talletusten kasvusta. Näin ollen etukäteen suoritettavien rahoitusosuuksien määrä, joka todennäköisesti vaaditaan maksettavaksi näissä olosuhteissa, on todennäköisesti pieni. Sen vuoksi voi olla mahdollista, että joinakin vuosina tällaisten etukäteen suoritettavien rahoitusosuuksien määrä ei ole enää oikeassa suhteessa näiden rahoitusosuuksien keräämisestä aiheutuviin kustannuksiin. Kriisinratkaisuviranomaisten olisi siten voitava lykätä etukäteen suoritettavien rahoitusosuuksien keräämistä ***enintään kolmella*** vuodella, kunnes perittävä määrä saavuttaa määrän, joka on oikeassa suhteessa perintämenettelyn kustannuksiin, edellyttäen, että tällainen lykkäys ei vaikuta olennaisesti kriisinratkaisuviranomaisten kykyyn käyttää kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyjä.

([20]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 596/2014, annettu 16 päivänä huhtikuuta 2014, markkinoiden väärinkäytöstä (markkinoiden väärinkäyttöasetus) sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/6/EY ja komission direktiivien 2003/124/EY, 2003/125/EY ja 2004/72/EY kumoamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 1).

(35) Peruuttamattomat maksusitoumukset ovat yksi kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyjen käytettävissä olevista rahoituskeinoista. Sen vuoksi on tarpeen täsmentää olosuhteet, joissa kyseisiä maksusitoumuksia voidaan käyttää, ja menettely, jota sovelletaan sitoumusten purkamisessa siinä tapauksessa, että laitos tai yhteisö lakkaa olemasta velvollinen maksamaan rahoitusosuuksia kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyyn. Jotta voitaisiin lisäksi lisätä läpinäkyvyyttä ja varmuutta peruuttamattomien maksusitoumusten osuudesta kerättävien etukäteen suoritettavien rahoitusosuuksien kokonaismäärästä, kriisinratkaisuviranomaisten olisi määritettävä kyseinen osuus sovellettavia rajoja noudattaen vuosittain.

(36) Kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyihin jälkikäteen suoritettavien ylimääräisten rahoitusosuuksien vuotuinen enimmäismäärä, joka voidaan vaatia maksettavaksi, saa tällä hetkellä olla enintään kolme kertaa etukäteen suoritettavien rahoitusosuuksien määrä. Direktiivin 2014/59/EU 102 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun perustamisvaiheen jälkeen tällaiset etukäteen suoritettavat rahoitusosuudet määräytyvät muissa tilanteissa kuin kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyjen käytön yhteydessä yksinomaan suojattujen talletusten tason vaihtelujen mukaan, minkä vuoksi niistä todennäköisesti tulee pieniä. Ylimääräisten jälkikäteen suoritettavien rahoitusosuuksien enimmäismäärän määrittäminen etukäteen suoritettavien rahoitusosuuksien perusteella voisi tällöin rajoittaa huomattavasti kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyjen mahdollisuuksia kerätä jälkikäteen suoritettavia rahoitusosuuksia, mikä johtaisi niiden toimintavalmiuksien heikentymiseen. Tällaisen lopputuloksen välttämiseksi olisi säädettävä erilaisesta enimmäismäärästä, ja olisi säädettävä, että ylimääräisten jälkikäteen suoritettavien rahoitusosuuksien enimmäismäärä, joka voitaisiin vaatia maksettavaksi, olisi kolme kertaa yksi kahdeksasosa kyseisen kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyn tavoitetasosta.

(37) Direktiivillä 2014/59/EU on osittain yhdenmukaistettu tavanomaisia maksukyvyttömyysmenettelyjä sääntelevien kansallisten lakien mukainen talletusten ensisijaisuusjärjestys. Kyseisissä säännöissä on säädetty talletusten kolmiportaisesta luokittelusta, jossa suojatuilla talletuksilla on paras etuoikeusasema, minkä jälkeen vuorossa ovat luonnollisten henkilöiden sekä mikroyritysten ja pienempien ja keskisuurten yritysten talletussuojan tason ylittävät suojakelpoiset talletukset. Muilla talletuksilla eli suurten yritysten talletuksilla, jotka ylittävät talletussuojan tason, ja talletuksilla, joita talletussuojajärjestelmä ei voi maksaa takaisin, on oltava alempi etuoikeusasema, mutta niiden asemaa ei ole muutoin yhdenmukaistettu. Lisäksi talletussuojajärjestelmien saataviin on sovellettu samaa parempaa etuoikeusasemaa kuin suojattuihin talletuksiin. Tämä ei kuitenkaan ole osoittautunut optimaaliseksi ratkaisuksi tallettajien suojan kannalta. Osittainen yhdenmukaistaminen on johtanut siihen, että jäljelle jääneiden tallettajien kohtelussa on eroja eri jäsenvaltioissa, erityisesti sen vuoksi, että yhä useammat jäsenvaltiot ovat päättäneet myös antaa oikeudellisen etusijan jäljelle jääneille talletuksille. Nämä erot ovat aiheuttaneet vaikeuksia myös määritettäessä rajatylittävien konsernien maksukyvyttömyyttä koskevaa vaihtoehtoista tilannetta kriisinratkaisun arvostamisten aikana. Lisäksi ▌tallettajien saamisten kolmiportainen etusijaisuusjärjestys ovat saattaneet aiheuttaa ongelmia periaatteen, jonka mukaan velkojat eivät saa jäädä kriisinratkaisussa huonompaan asemaan, noudattamisessa erityisesti silloin, kun talletukset, joiden etuoikeusasemaa ei ole yhdenmukaistettu direktiivillä 2014/59/EU, ovat olleet samalla tasolla etuoikeutettujen saamisten kanssa. Talletussuojajärjestelmien saamisten asettaminen etusijalle ei ole mahdollistanut sitä, että näiden järjestelmien käytettävissä olevia rahoitusvälineitä olisi voitu käyttää tehokkaammin ja tuloksellisemmin muihin toimiin kuin suojattujen talletusten takaisinmaksuun maksukyvyttömyystilanteessa eli kriisinratkaisun, maksukyvyttömyyden tapauksessa käytettävien vaihtoehtoisten toimenpiteiden tai ennaltaehkäisevien toimenpiteiden yhteydessä. Suojattujen talletusten suoja ei perustu talletussuojajärjestelmän saamisten ensisijaisuuteen, vaan se varmistetaan pakollisilla poikkeuksilla kriisinratkaisussa tapahtuvasta velkakirjojen arvon alaskirjauksesta ja nopealla takaisinmaksulla talletussuojajärjestelmästä silloin kun talletuksia ei pystytä maksamaan. Sen vuoksi talletusten ensisijaisuusjärjestystä nykyisessä saamisten hierarkiassa olisi muutettava.

(37 a) Velkojien ensisijaisuusjärjestyksen muuttaminen paitsi parantaa talletussuojajärjestelmien ja yhteisen kriisinratkaisurahaston saatavuutta sen sijaan, että käytetään julkista rahoitusta, myös tasoittaa tietä taloudellisesti tehokkaammille ratkaisuille rahoituslaitosten kriisinratkaisussa. Tämän pitäisi puolestaan vähentää veronmaksajille aiheutuvia kustannuksia ja edistää unionin rahoitusekosysteemin nykyisten eri välineiden tehokasta käyttöä.

(38) ▌Talletusten ensisijaisuusjärjestys olisi yhdenmukaistettava täysin panemalla täytäntöön ***kaksitasoinen lähestymistapa***, jossa ***luonnollisten henkilöiden ja mikroyritysten sekä pienten ja keskisuurten yritysten*** talletukset ovat etusijalla ***suurten yritysten sekä keskus- ja aluehallinnon suojakelpoisiin talletuksiin*** nähden ▌. ***Tämän porrastetun lähestymistavan tarkoituksena on tarjota parempaa suojaa eri tyyppisille tallettajille ja ottaa huomioon talletusten yksilölliset ominaisuudet ja samalla avata kriisinratkaisun mahdollisuus yhteisöille, jotka eivät kuulu nykyisen kehyksen piiriin.*** Samanaikaisesti talletussuojajärjestelmien käytön kriisinratkaisussa, maksukyvyttömyystilanteessa ja ennaltaehkäisevissä toimenpiteissä olisi aina oltava riippuvainen asiaankuuluvien edellytysten noudattamisesta, erityisesti niin kutsutusta pienimmän kustannuksen testistä.

▌

(41) Talletusten ensisijaisuusjärjestykseen tehtävät muutokset ▌ eivät vaikuttaisi kielteisesti suojatuille talletuksille kaatumistilanteessa annettavaan suojaan, koska tämä suoja taattaisiin edelleen velvoittamalla jättämään suojatut talletukset kriisinratkaisun yhteydessä tappioiden kattamisen ulkopuolelle ja viime kädessä maksamalla korvaus talletussuojajärjestelmästä siinä tapauksessa, ettei talletuksia kyetä maksamaan.

(42) Kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyjä voidaan käyttää tukemaan liiketoiminnan myynnin tai omaisuudenhoitoyhtiön käytön soveltamista, jolloin kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen varat, oikeudet ja velat siirretään vastaanottajalle. Tällöin kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyllä voi olla vaatimus jäljelle jäävää laitosta tai yhteisöä vastaan sen tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä toteutettavassa myöhemmässä likvidaatiossa. Näin voi tapahtua, jos kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyä käytetään sellaisten tappioiden yhteydessä, jotka olisivat muuten langenneet velkojille, muun muassa varojen ja velkojen takausten tai siirrettyjen varojen ja velkojen välisen erotuksen kattamisen muodossa. Sen varmistamiseksi, että jäljelle jäävän laitoksen tai yhteisön osakkeenomistajat ja velkojat tosiasiallisesti kattavat kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen tappiot ja parantavat mahdollisuutta maksaa maksukyvyttömyystilanteessa korvauksia kriisinratkaisukohtaiseen turvaverkkoon, kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyn saamisten jäljelle jäävältä laitokselta tai yhteisöltä ja sellaisten saamisten, jotka johtuvat asianmukaisesti aiheutuneista kohtuullisista kustannuksista, olisi maksukyvyttömyystilanteessa oltava talletusten ja talletussuojajärjestelmän saamisia paremmassa etuoikeusasemassa. Kun kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyistä maksetaan osakkeenomistajille ja velkojille korvauksia sen vuoksi, että periaatetta, jonka mukaan velkojat eivät saa jäädä kriisinratkaisussa huonompaan asemaan, on rikottu, tarkoituksena on korvata kriisinratkaisutoimen tulokset, joten tällaisten korvausten ei tulisi aiheuttaa kyseisille järjestelyille saamisia.

(43) Riittävän joustavuuden varmistamiseksi ja kriisinratkaisuvälineiden käyttöä tukevien talletussuojajärjestelmien toimien helpottamiseksi silloin, ▌ kun ne ovat tarpeen sen estämiseksi, että tappiot lankeavat tallettajille, olisi täsmennettävä tietyt talletussuojajärjestelmien käyttöön kriisinratkaisussa liittyvät näkökohdat. Erityisesti on tarpeen täsmentää, että talletussuojajärjestelmää voidaan tietyissä tapauksissa ja selkein edellytyksin käyttää sellaisten siirtotapahtumien tukemiseen, joihin sisältyy talletuksia, mukaan lukien talletussuojajärjestelmän tarjoaman talletussuojan tason ylittävät suojakelpoiset talletukset, ja myös talletuksia, jotka on suljettu talletussuojajärjestelmän suorittaman takaisinmaksun ulkopuolelle. Talletussuojajärjestelmän rahoitusosuudella olisi pyrittävä kattamaan ostajalle tai omaisuudenhoitoyhtiölle siirrettävien varojen arvon vaje suhteessa siirrettävien talletusten arvoon. Jos ostaja vaatii rahoitusosuuden suorittamista osana liiketoimea varmistaakseen pääomaneutraaliutensa ja säilyttääkseen ostajan pääomavaatimusten noudattamisen, myös talletussuojajärjestelmän olisi voitava suorittaa rahoitusosuus tätä tarkoitusta varten. Talletussuojajärjestelmän olisi tuettava kriisinratkaisutoimia käteismuodossa tai muussa muodossa, kuten takauksina tai tappionjakosopimuksina, joilla voidaan minimoida tuen vaikutus talletussuojajärjestelmän käytettävissä oleviin taloudellisiin resursseihin ja samalla mahdollistaa talletussuojajärjestelmän rahoitusosuuden tarkoitusten täyttäminen.

(44) Talletussuojajärjestelmän rahoitusosuuteen kriisinratkaisussa olisi sovellettava tiettyjä rajoituksia. Ensinnäkin olisi varmistettava, että talletussuojajärjestelmälle kriisinratkaisutoimesta mahdollisesti aiheutuvat tappiot eivät ylitä tappioita, jotka aiheutuisivat talletussuojajärjestelmälle maksukyvyttömyystilanteessa, jos se maksaisi suojatuille tallettajille korvauksia ja korvaisi heidän laitoksen varoihin kohdistuvat vaatimuksensa. Kyseinen määrä olisi määritettävä pienimmän kustannuksen testin perusteella direktiivissä 2014/49/EU vahvistettujen kriteerien ja menetelmien mukaisesti ***ottaen huomioon kaikki merkitykselliset tekijät, mukaan lukien rahan aika-arvo ja viivästykset varojen takaisinperinnässä maksukyvyttömyysmenettelyissä***. Näitä kriteerejä ja menetelmiä olisi myös käytettävä määritettäessä sitä kohtelua, jonka talletussuojajärjestelmä olisi saanut, jos laitos olisi aloittanut tavanomaisen maksukyvyttömyysmenettelyn toteutettaessa jälkiarvostusta sen arvioimiseksi, noudatetaanko periaatetta, jonka mukaan velkojat eivät saa jäädä kriisinratkaisussa huonompaan asemaan, ja talletussuojajärjestelmälle maksettavan mahdollisen korvauksen määrittämiseksi. Toiseksi talletussuojajärjestelmän rahoitusosuuden määrä, jonka tarkoituksena on kattaa ostajalle tai omaisuudenhoitoyhtiölle siirrettävien varojen ja velkojen välinen erotus, ei saisi ylittää sellaisten siirrettävien varojen ja siirrettävien talletusten ja velkojen, joilla on maksukyvyttömyystilanteessa sama tai parempi etuoikeusasema kuin kyseisillä talletuksilla, välistä erotusta. Näin varmistettaisiin, että talletussuojajärjestelmän rahoitusosuutta käytetään tarvittaessa ainoastaan tallettajille aiheutuvien tappioiden välttämiseen eikä maksukyvyttömyystilanteessa talletuksia huonommassa etuoikeusasemassa olevien velkojien suojaamiseen. Talletussuojajärjestelmän rahoitusosuuden, jolla katetaan varojen ja velkojen välinen erotus, ja vastaanottavan yhteisön omiin varoihin osoitetun talletussuojajärjestelmän rahoitusosuuden summa ei kuitenkaan saisi ylittää suojatuille tallettajille maksettavien korvausten maksukustannuksia, jotka on laskettu pienimmän kustannuksen testin mukaisesti.

(45) Olisi täsmennettävä, että talletussuojajärjestelmä voi osallistua muiden velkojen kuin suojattujen talletusten siirtoon kriisinratkaisun yhteydessä ainoastaan, jos kriisinratkaisuviranomainen toteaa, että muihin talletuksiin kuin suojattuihin talletuksiin ei voida soveltaa velan arvon alaskirjausta eikä niitä voida jättää jäljelle jäävään kriisinratkaisun kohteena olevaan laitokseen, joka likvidoidaan. Kriisinratkaisuviranomaisen olisi erityisesti voitava välttää tappioiden osoittamista kyseisille talletuksille silloin, kun poissulkeminen on ehdottoman välttämätöntä ja oikeasuhteista kriittisten toimintojen ja ydinliiketoiminta-alueiden jatkuvuuden säilyttämiseksi tai silloin, kun se on tarpeen, jotta vältetään laajamittainen häiriöiden leviäminen ja rahoitusalan epävakaus, jotka voisivat aiheuttaa vakavia häiriöitä unionin tai jäsenvaltion taloudelle. Samoja syitä olisi sovellettava siihen, että ostajalle tai omaisuudenhoitoyhtiölle tehtävään siirtoon sisällytetään alentamiskelpoisia velkoja, joiden etuoikeusasema on huonompi kuin talletusten etuoikeusasema. Tässä tapauksessa kyseisten alentamiskelpoisten velkojen siirtoa ei pitäisi tukea talletussuojajärjestelmän rahoitusosuudella. Jos näiden alentamiskelpoisten velkojen siirtoa varten tarvitaan rahoitustukea, tuki olisi annettava kriisinratkaisun rahoitusjärjestelystä.

(46) Kun otetaan huomioon mahdollisuus käyttää talletussuojajärjestelmää kriisinratkaisussa, on tarpeen täsmentää, miten talletussuojajärjestelmän rahoitusosuus voidaan ottaa huomioon laskettaessa kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyjen käyttöä koskevia vaatimuksia. Jos kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen osakkeenomistajien ja velkojien velkojensa vähentämisen, alaskirjaamisen tai muuntamisen kautta suorittama rahoitusosuus on yhdessä talletussuojajärjestelmän rahoitusosuuden kanssa vähintään 8 prosenttia laitoksen kokonaisveloista, omat varat mukaan luettuina, laitoksen olisi voitava käyttää kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyä saadakseen lisärahoitusta, jos se on tarpeen tehokkaan kriisinratkaisun varmistamiseksi kriisinratkaisutavoitteiden mukaisesti. Jos nämä edellytykset täyttyvät, talletussuojajärjestelmän rahoitusosuus olisi rajoitettava määrään, joka on tarpeen kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyn käytön mahdollistamiseksi, ***ellei kriisinratkaisun rahoitusjärjestelystä saadun rahoituksen määrä ylitä 5:tä prosenttia kokonaisveloista, omat varat mukaan luettuina, missä tapauksessa talletussuojajärjestelmän olisi osallistuttava suhteellisella osuudella yli menevään määrään***. Sen varmistamiseksi, että kriisinratkaisu rahoitetaan edelleen ensisijaisesti laitoksen sisäisillä varoilla, ja kilpailun vääristymisen minimoimiseksi mahdollisuus käyttää talletussuojajärjestelmän rahoitusosuutta kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyjen saatavuuden varmistamiseksi olisi oltava vain sellaisten laitosten käytettävissä, joiden kriisinratkaisusuunnitelmassa tai konsernin kriisinratkaisusuunnitelmassa ei määrätä laitoksen asianmukaisesta likvidoinnista kaatumistilanteessa, kun otetaan huomioon, että kriisinratkaisuviranomaisten kyseisille laitoksille määrittämä omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vähimmäisvaatimus on asetettu tasolle, joka sisältää sekä tappioiden kattamisen että pääomapohjan vahvistamisen määrät. ***Myös mahdollisuus käyttää talletussuojajärjestelmän rahoitusosuutta kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyjen saatavuuden varmistamiseen olisi oltava ainoastaan sellaisten laitosten käytettävissä, jotka täyttävät vähimmäistasolla MREL-vähimmäisvaatimukset.***

(47) Koska EPV:n tehtävänä on edistää viranomaisten käytäntöjen lähentymistä, EPV:n olisi seurattava laitosten ja konsernien purkamismahdollisuuksien arviointien suunnittelua ja täytäntöönpanoa sekä kriisinratkaisuviranomaisten toimia ja valmisteluja kriisinratkaisuvälineiden ja -valtuuksien tehokkaan täytäntöönpanon varmistamiseksi ja raportoitava niistä. Näissä kertomuksissa EPV:n olisi myös arvioitava kriisinratkaisuviranomaisten toteuttamien toimenpiteiden läpinäkyvyyttä suhteessa asiaankuuluviin ulkoisiin sidosryhmiin ja sitä, missä määrin ne edistävät kriisinratkaisuvalmiutta ja laitosten purkamismahdollisuuksia. EPV:n olisi lisäksi raportoitava toimenpiteistä, joita jäsenvaltiot toteuttavat vähittäissijoittajien suojelemiseksi sellaisten velkainstrumenttien osalta, joihin voidaan soveltaa direktiivin 2014/59/EU mukaista omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vähimmäisvaatimusta, sekä verrattava ja arvioitava mahdollisia vaikutuksia rajatylittäviin toimiin. Kriisinratkaisun kohteena olevien yhteisöjen omia varoja koskevien lisävaatimusten ja yhteenlasketun puskurivaatimuksen arviointia koskevien nykyisten teknisten sääntelystandardien soveltamisalaa olisi laajennettava kattamaan myös sellaiset yhteisöt, joita ei ole yksilöity kriisinratkaisun kohteena oleviksi yhteisöiksi, jos kyseisiä vaatimuksia ei ole asetettu samalla perusteella kuin omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vähimmäisvaatimusta. EPV:n olisi omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vähimmäisvaatimusta koskevassa vuosikertomuksessa arvioitava myös sitä, miten kriisinratkaisuviranomaiset ovat panneet täytäntöön siirtostrategioiden omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vähimmäisvaatimuksen kalibrointia koskevat uudet säännöt. Kun otetaan huomioon, että EPV:n tehtävänä on myötävaikuttaa johdonmukaisen ja koordinoidun kriisinhallinta- ja kriisinratkaisujärjestelmän varmistamiseen unionissa, EPV:n olisi koordinoitava ja valvottava kriisisimulaatiomenettelyjä. Näiden simulaatioiden olisi katettava toimivaltaisten viranomaisten, kriisinratkaisuviranomaisten ja talletussuojajärjestelmien välinen koordinointi ja yhteistyö laitosten ja yhteisöjen rahoitustilanteen heikkenemisen aikana, ja niissä olisi testattava välineistön soveltamista elvytys- ja kriisinratkaisusuunnittelussa, varhaisessa puuttumisessa ja kriisinratkaisussa kokonaisvaltaisella tavalla. Näissä menettelyissä olisi erityisesti otettava huomioon rajatylittävä ulottuvuus asianomaisten viranomaisten välisessä vuorovaikutuksessa ja käytettävissä olevien välineiden ja valtuuksien soveltamisessa. Tarvittaessa kriisisimulointimenettelyissä olisi otettava huomioon myös asetuksen (EU) N:o 806/2014 mukainen kriisinratkaisumääräysten hyväksyminen ja täytäntöönpano pankkiunionissa.

(48) Laadukas vaikutustenarviointi on ratkaisevan tärkeää, jotta voidaan laatia aiheellisia ja näyttöön perustuvia lainsäädäntöehdotuksia, ja tosiasiat ja näyttö ovat keskeisessä asemassa lainsäädäntömenettelyn aikana tehtävien päätösten tukena. Tästä syystä kriisinratkaisuviranomaisten, toimivaltaisten viranomaisten, yhteisen kriisinratkaisuneuvoston, EKP:n ja muiden Euroopan keskuspankkijärjestelmän jäsenten sekä EPV:n olisi annettava komissiolle sen pyynnöstä kaikki tiedot, joita se tarvitsee politiikan kehittämiseen liittyvissä tehtävissään, mukaan lukien vaikutustenarviointien laatiminen ja lainsäädäntöehdotusten valmistelu ja niistä neuvotteleminen.

(49) Direktiiviä 2014/59/EU olisi sen vuoksi muutettava vastaavasti.

(50) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitteita eli laitosten ja yhteisöjen elvytys- ja kriisinratkaisukehyksen toimivuuden ja tehokkuuden parantamista sen vuoksi, että erilaisista kansallisista lähestymistavoista saattaa aiheutua riskejä sisämarkkinoiden eheydelle, vaan ne voidaan saavuttaa paremmin unionin tasolla muuttamalla unionin tasolla jo vahvistettuja sääntöjä, joten unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen kyseisten tavoitteiden saavuttamiseksi,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Direktiivin 2014/59/EU muuttaminen

Muutetaan direktiivi 2014/59/EU seuraavasti:

1) Muutetaan 2 artiklan 1 kohta seuraavasti:

a) lisätään 29 a alakohta seuraavasti:

”29 a) ’vaihtoehtoisella yksityisen sektorin toimenpiteellä’ tukea, jota ei voida pitää poikkeuksellisena julkisena rahoitustukena;”

b) korvataan 35 alakohta seuraavasti:

”35) ’kriittisillä toiminnoilla’ toimintaa, palveluja tai toimintoja, joiden keskeytyminen todennäköisesti aiheuttaisi reaalitalouden kannalta elintärkeiden palvelujen häiriintymisen tai todennäköisesti häiritsisi rahoitusvakautta kansallisella ***tasolla*** tai ***tarvittaessa*** alueellisella tasolla laitoksen tai konsernin koon tai markkinaosuuden, ulkoisten ja sisäisten sidosten, monitahoisuuden tai rajatylittävän toiminnan johdosta yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa erityisesti tämän toiminnan ja näiden palvelujen tai toimintojen korvattavuus huomioon ottaen. ***Tätä kohtaa sovellettaessa alueellista tasoa arvioidaan suhteessa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1059/2003 (*) tarkoitettuihin Euroopan tilastollisten alueyksiköiden nimikkeistön tason 1 (NUTS-taso 1) tai NUTS-tason 2 alueyksiköihin, kun palvelujen vakava häiriintyminen NUTS 2 -tasolla tarkoittaa järjestelmäkriisin olennaista riskiä kansallisella tasolla***

_____

(*) * Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1059/2003, annettu 26 päivänä toukokuuta 2003, yhteisestä tilastollisten alueyksiköiden nimikkeistöstä (NUTS) (EUVL L 154, 21.6.2003, s. 1).”;

c) korvataan 71 alakohta seuraavasti:

”71) ’alentamiskelpoisilla veloilla’ niitä laitoksen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitetun yhteisön velkoja, mukaan lukien tilinpäätösvarauksiin johtavat velat, ja pääomainstrumentteja, jotka eivät ole ydinpääomainstrumentteja, ensisijaisen lisäpääoman instrumentteja tai toissijaisen pääoman instrumentteja ja joita ei ole rajattu velkakirjojen arvon alaskirjauksen soveltamisalan ulkopuolelle 44 artiklan 2 kohdan nojalla;”

d) lisätään 83 d ja 83 e alakohta seuraavasti:

”83 d) ’EU:n ulkopuolisella G-SII-laitoksella’ asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 134 alakohdassa määriteltyä EU:n ulkopuolista G-SII-laitosta;

83 e) 'G-SII-yhteisöllä' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 136 alakohdassa määriteltyä G-SII-yhteisöä;"

e) lisätään 93 a alakohta seuraavasti:

"93 a) 'talletuksella' 108 ja 109 artiklan soveltamiseksi direktiivin 2014/49/EU 2 artiklan 1 kohdan 3 alakohdassa määriteltyä talletusta;"

2) Korvataan 5 artiklan 2, 3 ja 4 kohta seuraavasti:

"2. Toimivaltaisten viranomaisten on varmistettava, että laitokset päivittävät elvytyssuunnitelmansa ainakin vuosittain tai sellaisen, laitoksen oikeudelliseen tai organisatoriseen rakenteeseen, sen liiketoimintaan tai sen rahoitustilanteeseen kohdistuneen muutoksen jälkeen, joka voisi vaikuttaa olennaisesti elvytyssuunnitelmaan tai edellyttää sen olennaista muuttamista. Toimivaltaiset viranomaiset voivat edellyttää, että laitokset päivittävät elvytyssuunnitelmansa tätä useammin.

Jos elvytyssuunnitelman viimeisimmästä vuosittaisesta päivityksestä alkavalla 12 kuukauden jaksolla ei esiinny ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja muutoksia, toimivaltaiset viranomaiset voivat poikkeuksellisesti luopua elvytyssuunnitelman päivittämistä koskevasta velvoitteesta seuraavaan 12 kuukauden jaksoon saakka. ***Tällainen vapautus voidaan myöntää enintään kahdeksi peräkkäiseksi 12 kuukauden jaksoksi.***

3. Elvytyssuunnitelmissa ei saa olettaa minkään seuraavien saatavuutta tai vastaanottamista:

a) poikkeuksellinen julkinen rahoitustuki;

b) keskuspankin hätärahoituksena antama maksuvalmiusapu;

c) keskuspankin epätavallisin vakuuksia, juoksuaikaa ja korkoa koskevin ehdoin antama maksuvalmiusapu.

4. Elvytyssuunnitelmiin on soveltuvin osin sisällyttävä selvitys siitä, miten ja milloin laitos saattaa hakeutua sellaisten keskuspankin järjestelyjen, joita ei ole suljettu elvytyssuunnitelman soveltamisalan ulkopuolelle 3 kohdan mukaisesti, piiriin silloin, kun olosuhteet ovat sellaiset, joiden varalta suunnitelma on laadittu, ja niissä on eriteltävä varat, joiden voidaan olettaa käyvän vakuudesta."

3) Korvataan 6 artiklan 5 kohta seuraavasti:

"5. Jos toimivaltainen viranomainen arvioi, että elvytyssuunnitelmassa on olennaisia puutteita tai olennaisia täytäntöönpanon esteitä, sen on ilmoitettava arvionsa laitokselle tai konsernin emoyritykselle ja vaadittava laitosta toimittamaan kolmen kuukauden määräajassa, jota viranomaisten suostumuksella voidaan pidentää yhdellä kuukaudella, tarkistettu suunnitelma, josta käy ilmi, millä tavoin kyseisiin puutteisiin tai esteisiin puututaan."

4) Korvataan 8 artiklan 2 kohdan kolmas alakohta seuraavasti:

"EPV voi toimivaltaisen viranomaisen pyynnöstä auttaa toimivaltaisia viranomaisia saamaan aikaan yhteisen päätöksen asetuksen (EU) N:o 1093/2010 31 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukaisesti."

5) ***Muutetaan*** 10 artikla ▌ seuraavasti:

a) muutetaan 7 kohta seuraavasti:

i) lisätään alakohta seuraavasti:

"a ***a) tapauksen mukaan yksityiskohtainen kuvaus syistä, joiden perusteella voidaan määrittää, että laitos on katsottava likvidoitavaksi yhteisöksi, ja selvitys siitä, miten kriisinratkaisuviranomainen on päätellyt laitoksen kriittisten toimintojen puuttumisen;"***

ii) lisätään alakohta seuraavasti:

"***ja) kuvaus siitä, miten eri kriisinratkaisustrategioilla saavutettaisiin parhaiten 31 artiklassa säädetyt kriisinratkaisutavoitteet;"***

iii) lisätään alakohta seuraavasti:

"p ***a) yksityiskohtainen ja määrällinen luettelo suojatuista talletuksista ja luonnollisten henkilöiden ja mikroyritysten sekä pienten ja keskisuurten yritysten suojakelpoisista talletuksista;"***

b) lisätään 8 a kohta seuraavasti:

"8 a. Kriisinratkaisuviranomaiset eivät saa hyväksyä kriisinratkaisusuunnitelmia, jos ***maksukyvyttömyysmenettely on aloitettu yhteisön osalta*** sovellettavan kansallisen lainsäädännön mukaisesti 32 b artiklan nojalla tai jos sovelletaan 37 artiklan 6 kohtaa."

c) korvataan 9 kohdan toinen alakohta seuraavasti:

”EPV toimittaa tarkistetut teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään … päivänä …kuuta … [12 kuukautta tämän muutosdirektiivin voimaantulopäivästä].”

6) Muutetaan 12 artikla seuraavasti:

a) Lisätään 1 kohtaan kolmas ***ja neljäs*** alakohta seuraavasti:

”Määrittäessään toteutettavia toimenpiteitä sellaisten ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettujen tytäryritysten, jotka eivät ole kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä, osalta kriisinratkaisuviranomaiset voivat soveltaa yksinkertaistettua lähestymistapaa, jos tällainen lähestymistapa ei vaikuta kielteisesti konsernin purkamismahdollisuuksiin, kun otetaan huomioon tytäryrityksen koko, sen riskiprofiili, kriittisten toimintojen puuttuminen ja konsernin kriisinratkaisustrategia.

Konsernin kriisinratkaisusuunnitelmassa on määritettävä, voidaanko sellaiset yhteisöt, jotka kuuluvat johonkin muuhun konserniin kuin kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö, katsoa likvidoitaviksi yhteisöiksi. Sellaisia yhteisöjä, jotka tarjoavat kriittisiä toimintoja, ei katsota likvidoitaviksi yhteisöiksi, sanotun kuitenkaan rajoittamatta muita tekijöitä, jotka kriisinratkaisuviranomaiset voivat katsoa merkityksellisiksi.”

a a) korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. Konsernin kriisinratkaisusuunnitelma on laadittava 10 artiklassa esitettyjen vaatimusten ja 11 artiklan mukaisesti toimitettujen tietojen perusteella.”

a b) lisätään 3 kohtaan alakohta seuraavasti:

”-a a) oltava yksityiskohtainen kuvaus syistä, joiden perusteella voidaan todeta, että 1 kohdan a–d kohdassa tarkoitettu konserniyhteisö katsotaan likvidoitavaksi yhteisöksi, mukaan lukien selvitys siitä, miten kriisinratkaisuviranomainen on tehnyt sen päätelmän, että laitoksella ei ole kriittisiä toimintoja, ja miten on otettu huomioon sen kokonaisriskin määrän ja liikevoiton suhde konsernin kokonaisriskin määrään ja liikevoittoon sekä konserniyhteisön vähimmäisomavaraisuusaste konsernin puitteissa;”

b) lisätään 5 a kohta seuraavasti:

”5 a. Kriisinratkaisuviranomaiset eivät saa hyväksyä kriisinratkaisusuunnitelmia, jos ***maksukyvyttömyysmenettely on aloitettu yhteisön osalta*** sovellettavan kansallisen lainsäädännön mukaisesti 32 b artiklan nojalla tai jos sovelletaan 37 artiklan 6 kohtaa.”

7) Korvataan 13 artiklan 4 kohdan neljäs alakohta seuraavasti:

”EPV voi kriisinratkaisuviranomaisen pyynnöstä auttaa kriisinratkaisuviranomaisia saamaan aikaan yhteisen päätöksen asetuksen (EU) N:o 1093/2010 31 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukaisesti.”

8) Lisätään 15 artiklaan 5 kohta seuraavasti:

”5. EPV seuraa tässä artiklassa ja 16 artiklassa tarkoitettuja laitosten tai konsernien purkamismahdollisuuksien arviointeja varten vahvistettavien sisäisten toimintaperiaatteiden laatimista ja kyseisten arviointien täytäntöönpanoa kriisinratkaisuviranomaisten toimesta. EPV laatii komissiolle kertomuksen purkamismahdollisuuksien arviointeja koskevista nykyisistä käytännöistä ja mahdollisista jäsenvaltioiden välisistä eroista viimeistään [julkaisutoimisto lisää päivämäärän = kaksi vuotta tämän direktiivin voimaantulopäivästä] ja tarvittaessa seuraa kertomuksessa esitettyjen suositusten täytäntöönpanoa.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun kertomuksen on katettava vähintään seuraavat:

a) arvio kriisinratkaisuviranomaisten purkamismahdollisuuksien arviointien toteuttamista varten kehittämistä menetelmistä, mukaan lukien sellaisten alojen yksilöinti, joilla on mahdollisia jäsenvaltioiden välisiä eroja;

b) arvio kriisinratkaisuviranomaisten kriisinratkaisustrategian tehokkaan täytäntöönpanon varmistamiseksi tarvitsemista testausvalmiuksista;

c) kriisinratkaisuviranomaisten purkamismahdollisuuksien arviointien toteuttamista varten kehittämien menetelmien ja niiden tulosten läpinäkyvyys asianomaisille sidosryhmille.”

9) Lisätään 16 a artiklaan 7 kohta seuraavasti:

”7. Jos yhteisöön ei sovelleta yhteenlaskettua puskurivaatimusta samalla perusteella kuin sillä, jonka mukaisesti sen on noudatettava 45 c ja 45 d artiklassa tarkoitettuja vaatimuksia, kriisinratkaisuviranomaisten on sovellettava tämän artiklan 1–6 kohtaa komission delegoidun asetuksen (EU) 2021/1118 (*) mukaisesti lasketun yhteenlaskettua puskurivaatimusta koskevan arvion perusteella. Tällöin sovelletaan direktiivin 2013/36/EU 128 artiklan neljättä kohtaa.

Kriisinratkaisuviranomaisen on sisällytettävä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu arvioitu yhteenlaskettu puskurivaatimus tämän direktiivin 45 c ja 45 d artiklassa tarkoitettujen vaatimusten määrittämistä koskevaan päätökseen. Yhteisön on asetettava arvioitu yhteenlaskettu puskurivaatimus julkisesti saataville yhdessä 45 i artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen tietojen kanssa.

_____

(*) Komission delegoitu asetus (EU) 2021/1118, annettu 26 päivänä maaliskuuta 2021, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/59/EU täydentämisestä teknisillä sääntelystandardeilla, joissa täsmennetään menetelmät, joita kriisinratkaisuviranomaisten on käytettävä, kun ne arvioivat kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä koskevaa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/36/EU 104 a artiklassa tarkoitettua vaatimusta ja yhteenlaskettua puskurivaatimusta kriisinratkaisun kohteena olevan konsernin konsolidoidulla tasolla, jos kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin ei sovelleta kyseisiä vaatimuksia mainitun direktiivin nojalla (EUVL L 241, 8.7.2021, s. 1).”

10) ***Muutetaan*** 17 artikla ***seuraavasti:***

a) lisätään ***4 kohtaan*** kolmas alakohta seuraavasti:

”Jos asianomaisen yhteisön ehdottamilla toimenpiteillä tehokkaasti pienennetään purkamismahdollisuuksien esteitä tai poistetaan ne, kriisinratkaisuviranomaisen on tehtävä päätös toimivaltaista viranomaista kuultuaan. Päätöksessä on todettava, että ehdotetuilla toimenpiteillä tehokkaasti pienennetään purkamismahdollisuuksien esteitä tai poistetaan ne, ja velvoitettava yhteisö toteuttamaan ehdotetut toimenpiteet.”

b) lisätään kohta seuraavasti:

”8 a. Kriisinratkaisuviranomaisen on julkaistava kunkin kriisinratkaisun suunnittelusyklin lopussa anonymisoitu luettelo, jossa esitetään koostetussa muodossa kaikki tunnistetut purkamismahdollisuuksien olennaiset esteet ja niihin puuttumiseksi tarvittavat toimet. Tällöin sovelletaan tämän direktiivin 84 artiklassa säädettyjä luottamuksellisuutta koskevia säännöksiä.”;

11) Muutetaan 18 artikla seuraavasti:

a) korvataan 4 kohta seuraavasti:

”4. Konsernitason kriisinratkaisuviranomaisen on ilmoitettava unionissa emoyrityksenä toimivan yrityksen mahdollisesti ehdottamat toimenpiteet konsolidointiryhmän valvojalle, EPV:lle, tytäryritysten kriisinratkaisuviranomaisille ja kriisinratkaisuviranomaisille, joiden lainkäyttöalueella sijaitsee merkittäviä sivuliikkeitä, siltä osin kuin se on merkittävän sivuliikkeen kannalta tarkoituksenmukaista. Konsernitason kriisinratkaisuviranomaisen ja tytäryritysten kriisinratkaisuviranomaisten on kuultuaan niiden lainkäyttöalueiden toimivaltaisia viranomaisia ja kriisinratkaisuviranomaisia, joissa merkittävät sivuliikkeet sijaitsevat, tehtävä kaikkensa, jotta kriisinratkaisukollegiossa saadaan aikaan yhteinen päätös olennaisten esteiden määrittämisestä ja tarvittaessa arvioinnista, joka koskee unionissa emoyrityksenä toimivan yrityksen ehdottamia toimenpiteitä ja viranomaisten vaatimia toimenpiteitä esteisiin puuttumiseksi tai niiden poistamiseksi ja jossa on otettava huomioon toimenpiteiden mahdollinen vaikutus kaikissa niissä jäsenvaltioissa, joissa konserni toimii.”

b) korvataan 9 kohta seuraavasti:

”9. Jollei yhteistä päätöstä tehdä minkään 17 artiklan 5 kohdan g, h tai k alakohdassa säädetyn toimenpiteen toteuttamisesta, EPV voi kriisinratkaisuviranomaisen tämän artiklan 6, 6 a tai 7 kohdan nojalla esittämästä pyynnöstä auttaa kriisinratkaisuviranomaisia pääsemään sopimukseen asetuksen (EU) N:o 1093/2010 19 artiklan 3 kohdan mukaisesti.”

12) Korvataan 27 ja 28 artikla seuraavasti:

"27 artikla

Varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteet

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset ***harkitsevat ilman aiheetonta viivytystä ja tarvittaessa soveltavat*** varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteitä, jos laitos tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettu yhteisö täyttää jonkin seuraavista edellytyksistä:

a) laitos tai yhteisö täyttää direktiivin 2013/36/EU 102 artiklassa tai direktiivin (EU) 2019/2034 38 artiklassa tarkoitetut edellytykset, tai toimivaltainen viranomainen on todennut, että laitoksen tai yhteisön toteuttamat järjestelyt, strategiat, prosessit ja mekanismit sekä laitoksen tai yhteisön hallussa olevat omat varat ja likviditeetti eivät takaa laitoksen tai yhteisön riskien hyvää hallintaa ja kattamista, ja jompikumpi seuraavista edellytyksistä täyttyy:

   i) laitos tai yhteisö ei ole toteuttanut toimivaltaisen viranomaisen edellyttämiä korjaavia toimia, mukaan lukien direktiivin 2013/36/EU 104 artiklassa tai direktiivin (EU) 2019/2034 49 artiklassa tarkoitetut toimenpiteet;

   ii) toimivaltainen viranomainen katsoo, että muut korjaavat toimet kuin varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteet eivät riitä ratkaisemaan ongelmia ▌;

b) laitos tai yhteisö rikkoo tai todennäköisesti rikkoo toimivaltaisen viranomaisen arviointia seuraavien 12 kuukauden aikana direktiivin 2014/65/EU II osastossa, asetuksen (EU) N:o 600/2014 3–7 artiklassa, 14–17 artiklassa tai 24, 25 ja 26 artiklassa tai tämän direktiivin 45 e tai 45 f artiklassa säädettyjä vaatimuksia.

Toimivaltainen viranomainen voi todeta ***tilanteissa, joissa edellytykset heikkenevät nopeasti, olosuhteet ovat epäsuotuisat tai jostakin yhteisöstä saadaan uutta tietoa***, että ensimmäisen alakohdan a alakohdan ii alakohdassa tarkoitettu edellytys täyttyy ilman, että se on aiemmin toteuttanut muita korjaavia toimia, mukaan lukien direktiivin 2013/36/EU 104 artiklassa tai direktiivin (EU) 2019/2034 39 artiklassa tarkoitettujen valtuuksien käyttö.

Sovellettaessa ensimmäisen alakohdan b alakohtaa jäsenvaltioiden on varmistettava, että tapauksen mukaan direktiivin 2014/65/EU nojalla toimivaltaiset viranomaiset tai asetuksen (EU) N:o 600/2014 nojalla kriisinratkaisuneuvosto ilmoittaa viipymättä toimivaltaiselle viranomaiselle rikkomisesta tai todennäköisestä rikkomisesta.

1 a. Varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteisiin on 1 kohtaa sovellettaessa sisällyttävä seuraavat:

a) vaatimus, jonka mukaan laitoksen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitetun yhteisön ylimmän hallintoelimen on tehtävä jompikumpi seuraavista:

   i) toteutettava yksi tai useampi elvytyssuunnitelmassa esitetyistä järjestelyistä tai toimenpiteistä;

   ii) päivitettävä elvytyssuunnitelma 5 artiklan 2 kohdan mukaisesti, jos varhaiseen tilanteeseen puuttumiseen johtaneet olosuhteet eroavat alkuperäisessä elvytyssuunnitelmassa esitetyistä olettamuksista, ja toteutettava yksi tai useampi päivitetyssä suunnitelmassa esitetty järjestely tai toimenpide tietyssä ajassa;

b) vaatimus, jonka mukaan laitoksen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitetun yhteisön ylimmän hallintoelimen on kutsuttava koolle tai, jos ylin hallintoelin ei noudata tätä vaatimusta, jonka mukaan on suoraan kutsuttava koolle laitoksen tai yhteisön osakkeenomistajien yhtiökokous ja jonka mukaan molemmissa tapauksissa on laadittava esityslista ja vaadittava osakkeenomistajia käsittelemään tiettyjen päätösten tekemistä;

c) vaatimus, jonka mukaan laitoksen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitetun yhteisön ylimmän hallintoelimen on laadittava tarvittaessa elvytyssuunnitelman mukaisesti ***toimintasuunnitelma***, joka koskee velkojen uudelleenjärjestelystä neuvottelemista joidenkin sen velkojien tai sen kaikkien velkojien kanssa;

d) vaatimus muuttaa laitoksen oikeudellista rakennetta;

e) vaatimus laitoksen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitetun yhteisön toimivan johdon tai ylimmän hallintoelimen erottamisesta tai vaihtamisesta kokonaisuudessaan tai yksittäisten henkilöiden osalta 28 artiklan mukaisesti;

f) yhden tai useamman väliaikaisen hallinnonhoitajan nimittäminen laitokseen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettuun yhteisöön 29 artiklan mukaisesti.

f a) vaatimus, jonka mukaan yhteisön ylimmän hallintoelimen on laadittava suunnitelma, jonka yhteisö voi panna täytäntöön, jos yhteisön asianomainen oikeushenkilö päättää aloittaa yhteisön toiminnan vapaaehtoisen alasajon.

2. Toimivaltaisten viranomaisten on valittava asianmukaiset ***ja oikea-aikaiset*** varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteet sen perusteella, mikä on oikeassa suhteessa tavoitteisiin nähden, ottaen huomioon muun muassa rikkomisen tai todennäköisen rikkomisen vakavuus ja laitoksen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitetun yhteisön rahoitustilanteen heikkenemisen nopeus sekä muut asiaankuuluvat tiedot.

3. Toimivaltaisten viranomaisten on asetettava kullekin 1 a kohdassa tarkoitetulle toimenpiteelle määräaika, joka on asianmukainen kyseisen toimenpiteen toteuttamiseksi ja joka antaa toimivaltaiselle viranomaiselle mahdollisuuden arvioida toimenpiteen vaikuttavuutta.

Toimenpidettä on arvioitava heti määräajan umpeuduttua, ja siitä on tiedotettava kriisinratkaisuviranomaisille. Jos arvioinnissa todetaan, että toimenpiteitä ei ole pantu kaikilta osin täytäntöön tai ne eivät ole vaikuttavia, toimivaltaisen viranomaisen on arvioitava 32 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettua edellytystä kriisinratkaisuviranomaista kuultuaan.

4. EPV antaa viimeistään [julkaisutoimisto lisää päivämäärän = 12 kuukautta tämän muutosdirektiivin voimaantulopäivästä] ***luonnoksia teknisiksi sääntelystandardeiksi***, jotta voidaan edistää tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen ***toimenpiteiden käytön*** käynnistävien tekijöiden yhdenmukaista soveltamista.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

28 artikla

Toimivan johdon tai ylimmän hallintoelimen vaihtaminen

Sovellettaessa 27 artiklan 1 a kohdan e alakohtaa jäsenvaltioiden on varmistettava, että uusi toimiva johto tai ylin hallintoelin tai niiden yksittäiset jäsenet nimitetään unionin ja kansallisen lainsäädännön mukaisesti ja että toimivaltainen viranomainen antaa nimittämiselle hyväksyntänsä tai suostumuksensa.”

13) Muutetaan 29 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1, 2 ja 3 kohta seuraavasti:

”1. Sovellettaessa 27 artiklan 1 a kohdan f alakohtaa jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset voivat olosuhteisiin nähden oikeasuhteisin perustein nimittää väliaikaisen hallinnonhoitajan hoitamaan jompaakumpaa seuraavista tehtävistä:

a) laitoksen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitetun yhteisön ylimmän hallintoelimen väliaikainen korvaaminen;

b) väliaikainen työskentely laitoksen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitetun yhteisön ylimmän hallintoelimen kanssa.

Toimivaltaisen viranomaisen on täsmennettävä a tai b alakohdan mukainen valintansa väliaikaisen hallinnonhoitajan nimittämisen yhteydessä.

Sovellettaessa ensimmäisen alakohdan b alakohtaa toimivaltaisen viranomaisen on väliaikaisen hallinnonhoitajan nimittämisen yhteydessä täsmennettävä lisäksi väliaikaisen hallinnonhoitajan asema, tehtävät ja valtuudet sekä kaikki laitoksen tai yhteisön ylimmälle hallintoelimelle asetetut mahdolliset vaatimukset, jotka velvoittavat sen neuvottelemaan väliaikaisen hallinnonhoitajan kanssa tai hankkimaan tältä suostumuksen ennen yksittäisten päätösten tekemistä tai tietynlaisten toimien toteuttamista.

Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että toimivaltainen viranomainen julkistaa väliaikaisen hallinnonhoitajan nimityksen, paitsi jos väliaikaisella hallinnonhoitajalla ei ole valtuuksia edustaa laitosta tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettua yhteisöä ***tai tehdä päätöksiä sen puolesta***.

Jäsenvaltioiden on lisäksi varmistettava, että väliaikainen hallinnonhoitaja täyttää direktiivin 2013/36/EU 91 artiklan 1, 2 ja 8 kohdassa säädetyt vaatimukset. Toimivaltaisten viranomaisten arvion siitä, täyttääkö väliaikainen hallinnonhoitaja nämä vaatimukset, on oltava erottamaton osa kyseisen väliaikaisen hallinnonhoitajan nimittämispäätöstä.

2. Toimivaltaisen viranomaisen on väliaikaisen hallinnonhoitajan nimityksen yhteydessä määriteltävä tämän valtuudet olosuhteisiin nähden oikeasuhteisin perustein. Tällaisiin valtuuksiin voivat kuulua jotkin tai kaikki laitoksen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitetun yhteisön yhtiöjärjestykseen ja kansalliseen lainsäädäntöön perustuvat, laitoksen tai yhteisön ylimmän hallintoelimen valtuudet, mukaan lukien valtuudet hoitaa joitakin tai kaikkia laitoksen tai yhteisön ylimmän hallintoelimen hallinnollisia tehtäviä. Väliaikaisen hallinnonhoitajan valtuuksien laitokseen tai yhteisöön nähden on oltava sovellettavan yhtiöoikeuden mukaiset. ***Toimivaltainen viranomainen voi mukauttaa tällaisia valtuuksia olosuhteiden muuttuessa.***

3. Toimivaltaisen viranomaisen on nimityksen yhteydessä määriteltävä väliaikaisen hallinnonhoitajan asema ja tehtävät. Asemaan ja tehtäviin voivat kuulua seuraavat:

a) laitoksen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitetun yhteisön rahoitusaseman selvittäminen;

b) laitoksen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitetun yhteisön liiketoiminnan tai sen osan johtaminen laitoksen tai yhteisön rahoitusaseman säilyttämiseksi tai palauttamiseksi;

c) toimenpiteiden toteuttaminen laitoksen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitetun yhteisön liiketoiminnan terveen ja varovaisen johtamisen palauttamiseksi.

Toimivaltaisen viranomaisen on nimityksen yhteydessä määriteltävä väliaikaisen hallinnonhoitajan asemaa ja tehtäviä koskevat rajoitukset."

b) korvataan 5 kohdan toinen alakohta seuraavasti:

"Väliaikainen hallinnonhoitaja voi joka tapauksessa käyttää valtuuksia kutsua koolle laitoksen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitetun yhteisön osakkeenomistajien yhtiökokous ja laatia tällaisen kokouksen esityslista ainoastaan toimivaltaisen viranomaisen ennalta antaman luvan nojalla."

c) korvataan 6 kohta seuraavasti:

"6. Väliaikaisen hallinnonhoitajan on toimivaltaisen viranomaisen pyynnöstä laadittava kertomuksia laitoksen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitetun yhteisön rahoitusasemasta ja nimityskautensa aikana toteutetuista toimista toimivaltaisen viranomaisen määräämin välein ***vähintään kerran ensimmäisten kuuden kuukauden kuluttua*** ja joka tapauksessa nimityskautensa lopussa."

c a) korvataan 7 kohta seuraavasti:

"7. Väliaikainen hallinnonhoitaja nimitetään enintään yhdeksi vuodeksi. Kautta voidaan poikkeuksellisesti jatkaa kerran, jos väliaikaisen hallinnonhoitajan nimittämisen edellytykset edelleen täyttyvät. Toimivaltaisen viranomaisen on vastattava sen määrittelystä, täyttyvätkö kyseiset edellytykset, ja perusteltava tällainen päätös osakkeenomistajille."

14) Muutetaan 30 artikla seuraavasti:

a) korvataan otsikko seuraavasti:

"**Varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteiden koordinointi konsernien osalta**";

b) korvataan 1–4 kohta seuraavasti:

"1. Jos 27 artiklan mukaisten varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteiden käyttöönoton edellytykset täyttyvät unionissa emoyrityksenä toimivan yrityksen osalta, konsolidointiryhmän valvojan on ilmoitettava asiasta EPV:lle ja kuultava muita valvontakollegioon kuuluvia toimivaltaisia viranomaisia ennen kuin se päättää soveltaa varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpidettä.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun ilmoituksen ja kuulemisen jälkeen konsolidointiryhmän valvojan on päätettävä, sovelletaanko asianomaiseen unionissa emoyrityksenä toimivaan yritykseen 27 artiklan mukaisia varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteitä, ottaen huomioon näiden toimenpiteiden vaikutus konserniyhteisöihin muissa jäsenvaltioissa. Konsolidointiryhmän valvojan on toimitettava päätös EPV:lle ja muille valvontakollegioon kuuluville toimivaltaisille viranomaisille.

3. Jos edellytykset 27 artiklan mukaisten varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteiden käyttöönotolle täyttyvät unionissa emoyrityksenä toimivan yrityksen tytäryrityksen osalta, yhteisökohtaisesta valvonnasta vastaavan toimivaltaisen viranomaisen, joka aikoo toteuttaa toimenpiteen mainitun artiklan mukaisesti, on ilmoitettava asiasta EPV:lle ja kuultava konsolidointiryhmän valvojaa.

Konsolidointiryhmän valvoja voi ilmoituksen vastaanotettuaan arvioida, miten 27 artiklan mukaisten varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteiden soveltaminen kyseiseen laitokseen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettuun yhteisöön todennäköisesti vaikuttaa kyseiseen konserniin tai konserniyhteisöihin muissa jäsenvaltioissa. Konsolidointiryhmän valvojan on toimitettava tämä arvio toimivaltaiselle viranomaiselle kolmen päivän kuluessa.

Tämän ilmoituksen ja kuulemisen jälkeen toimivaltaisen viranomaisen on päätettävä, sovelletaanko varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpidettä. Päätöksessä on otettava asianmukaisesti huomioon konsolidointiryhmän valvojan arvio. Toimivaltaisen viranomaisen on toimitettava päätös EPV:lle, konsolidointiryhmän valvojalle ja muille valvontakollegioon kuuluville toimivaltaisille viranomaisille.

4. Jos useampi kuin yksi toimivaltainen viranomainen aikoo soveltaa 27 artiklan mukaista varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpidettä useampaan kuin yhteen laitokseen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettuun yhteisöön saman konsernin sisällä, konsolidointiryhmän valvojan ja muiden asiaankuuluvien toimivaltaisten viranomaisten on arvioitava, olisiko tarkoituksenmukaisempaa nimittää kaikille asianomaisille yhteisöille sama väliaikainen hallinnonhoitaja vai koordinoida muiden varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteiden soveltamista useampaan kuin yhteen laitokseen tai yhteisöön, jotta olisi helpompaa ratkaista, miten asianomaisen laitoksen tai yhteisön rahoitusasema voidaan palauttaa. Arvion on oltava muodoltaan konsolidointiryhmän valvojan ja muiden asiaankuuluvien toimivaltaisten viranomaisten yhteinen päätös. Yhteinen päätös on saatava aikaan viiden vuorokauden kuluessa 1 kohdassa tarkoitetun ilmoituksen antopäivästä. Yhteisen päätöksen on oltava perusteltu, ja se on esitettävä asiakirjassa, joka konsolidointiryhmän valvojan on toimitettava unionissa emoyrityksenä toimivalle yritykselle.

EPV voi toimivaltaisen viranomaisen pyynnöstä auttaa toimivaltaisia viranomaisia pääsemään sopimukseen asetuksen (EU) N:o 1093/2010 31 artiklan mukaisesti.

Jollei yhteistä päätöstä tehdä viiden päivän kuluessa, konsolidointiryhmän valvoja ja tytäryritysten osalta toimivaltaiset viranomaiset voivat tehdä erilliset päätökset väliaikaisen hallinnonhoitajan nimittämisestä vastuualueeseensa kuuluville laitoksille tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitetuille yhteisöille ja muiden varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteiden soveltamisesta.”

c) korvataan 6 kohta seuraavasti:

”6. EPV voi minkä tahansa toimivaltaisen viranomaisen pyynnöstä auttaa toimivaltaisia viranomaisia, jotka aikovat soveltaa yhtä tai useampaa tämän direktiivin 27 artiklan 1 a kohdan a alakohdan mukaista toimenpidettä tämän direktiivin liitteessä olevan A jakson 4, 10, 11 ja 19 kohdan osalta tai yhtä tai useampaa tämän direktiivin 27 artiklan 1 a kohdan c tai d alakohdan mukaista toimenpidettä, pääsemään sopimukseen asetuksen (EU) N:o 1093/2010 19 artiklan 3 kohdan mukaisesti.”

15) Lisätään 30 a artikla seuraavasti:

”30 a artikla

Kriisinratkaisun valmistelu

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset ilmoittavat kriisinratkaisuviranomaisille viipymättä seuraavista:

a) kaikki direktiivin 2013/36/EU 104 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut toimenpiteet, joita ne edellyttävät laitoksen tai tämän direktiivin 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitetun yhteisön toteuttavan ***ja joiden tarkoituksena on käsitellä laitoksen, kyseisen yhteisön tai konsernin tilanteen heikkenemistä***;

b) jos valvontatoimet osoittavat, että tämän direktiivin 27 artiklan 1 kohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät laitoksen tai tämän direktiivin 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitetun yhteisön osalta, arvio siitä, että kyseiset edellytykset täyttyvät, varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteistä riippumatta;

c) 27 artiklassa tarkoitettujen varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteiden soveltaminen.

Toimivaltaisten viranomaisten on ***tiiviissä*** yhteistyössä kriisinratkaisuviranomaisten kanssa seurattava tiiviisti laitoksen tai yhteisön tilannetta ja sitä, miten laitos tai yhteisö noudattaa ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä, joilla pyritään puuttumaan kyseisen laitoksen tai yhteisön tilanteen heikkenemiseen, ja ensimmäisen alakohdan c alakohdassa tarkoitettuja varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteitä.

2. Toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava kriisinratkaisuviranomaisille mahdollisimman varhaisessa vaiheessa, jos ne katsovat, että on olemassa olennainen riski siitä, että yksi tai useampi 32 artiklan 4 kohdassa tarkoitettu tilanne soveltuisi laitokseen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettuun yhteisöön. Ilmoituksen on sisällettävä seuraavat tiedot:

a) ilmoituksen syyt;

b) yleiskatsaus toimenpiteistä, joilla estettäisiin laitoksen tai yhteisön kaatuminen kohtuullisessa ajassa, niiden odotettavissa oleva vaikutus laitokseen tai yhteisöön 32 artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen tilanteiden osalta ja näiden toimenpiteiden täytäntöönpanon odotettavissa oleva ajoittuminen.

Kriisinratkaisuviranomaisten on ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun ilmoituksen vastaanotettuaan tiiviissä yhteistyössä toimivaltaisten viranomaisten kanssa arvioitava, mikä on kohtuullinen aika 32 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetun edellytyksen arvioimiseksi, ottaen huomioon laitoksen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitetun yhteisön tilanteen heikkenemisen nopeus, riski siitä, että pitkittynyt prosessi lisää asiakkaille ja taloudelle aiheutuvia kokonaiskustannuksia, ***mahdollinen vaikutus rahoitusjärjestelmään ja tallettajien suojaan ja asiakkaiden varojen suojaamiseen, riski siitä, että pitkittynyt prosessi lisää asiakkaille ja taloudelle aiheutuvia kokonaiskustannuksia,*** tarve panna kriisinratkaisustrategia tuloksekkaasti täytäntöön ja muut asiaankuuluvat seikat. Kriisinratkaisuviranomaisten on ilmoitettava tästä arviosta toimivaltaisille viranomaisille mahdollisimman varhaisessa vaiheessa.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun ilmoituksen jälkeen toimivaltaisten viranomaisten ja kriisinratkaisuviranomaisten on tiiviissä yhteistyössä seurattava laitoksen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitetun yhteisön tilannetta, mahdollisten asiaankuuluvien toimenpiteiden täytäntöönpanoa niiden odotetussa aikataulussa ja muuta asiaankuuluvaa kehitystä. Tätä tarkoitusta varten kriisinratkaisuviranomaisten ja toimivaltaisten viranomaisten on tavattava säännöllisesti kriisinratkaisuviranomaisten tapauksen olosuhteet huomioon ottaen määrittämin väliajoin. Toimivaltaisten viranomaisten ja kriisinratkaisuviranomaisten on toimitettava toisilleen kaikki asiaankuuluvat tiedot viipymättä.

3. Toimivaltaisten viranomaisten on toimitettava kriisinratkaisuviranomaisille kaikki kriisinratkaisuviranomaisten pyytämät tiedot, jotka ovat tarpeen kaikkien seuraavien osalta:

a) kriisinratkaisusuunnitelman päivittäminen ja laitoksen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitetun yhteisön mahdollisen kriisinratkaisun valmistelu;

b) 36 artiklassa tarkoitetun arvostuksen toteuttaminen.

Jos tällaiset tiedot eivät ole jo toimivaltaisten viranomaisten saatavilla, kriisinratkaisuviranomaisten ja toimivaltaisten viranomaisten on tehtävä yhteistyötä ja koordinoitava toimintaansa näiden tietojen hankkimiseksi. Tätä varten toimivaltaisilla viranomaisilla on oltava valtuudet vaatia laitosta tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettua yhteisöä antamaan tällaiset tiedot, myös paikan päällä tehtävissä tarkastuksissa, ja toimittamaan nämä tiedot kriisinratkaisuviranomaisille.

4. Kriisinratkaisuviranomaisten valtuuksiin on sisällyttävä valtuudet markkinoida laitosta tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettua yhteisöä mahdollisille ostajille tai tehdä järjestelyjä tällaista markkinointia varten tai vaatia laitosta tai yhteisöä tekemään niin seuraavia tarkoituksia varten:

a) kyseisen laitoksen tai yhteisön kriisinratkaisun valmistelemiseksi, jollei 39 artiklan 2 kohdassa säädetyistä edellytyksistä ja 84 artiklassa säädetyistä salassapitovaatimuksista muuta johdu;

b) tietojen keräämiseksi kriisinratkaisuviranomaisen 32 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetun edellytyksen osalta tekemää arviointia varten.

4 a. Jos kriisinratkaisuviranomainen päättää 4 kohdassa tarkoitettuja valtuuksia käyttäessään markkinoida yhteisöä suoraan mahdollisille ostajille, se ottaa asianmukaisesti huomioon tapauksen olosuhteet ja näiden valtuuksien käyttämisen mahdollisen vaikutuksen yhteisön kokonaisasemaan.

5. Kriisinratkaisuviranomaisilla on 4 kohdan soveltamiseksi valtuudet pyytää laitosta tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettua yhteisöä ottamaan käyttöön digitaalinen alusta, jonka avulla laitoksen tai yhteisön markkinoinnissa tarvittavat tiedot voidaan jakaa mahdollisten ostajien tai kriisinratkaisuviranomaisen palveluksessa olevien neuvonantajien ja arvioijien kanssa. ***Tällöin sovelletaan 84 artiklan 1 kohdan e alakohtaa.***

6. Sen toteaminen, että 27 artiklan 1 kohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät, ja varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteiden hyväksyminen etukäteen eivät saa olla välttämättömiä edellytyksiä sille, että kriisinratkaisuviranomaiset voivat valmistella laitoksen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitetun yhteisön kriisinratkaisua tai käyttää tämän artiklan 4 ja 5 kohdassa tarkoitettuja valtuuksia.

7. Kriisinratkaisuviranomaisten on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille kaikista 4 ja 5 kohdan nojalla toteutetuista toimista viipymättä.

8. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset ja kriisinratkaisuviranomaiset tekevät tiivistä yhteistyötä

a) harkitessaan, toteutetaanko tämän artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä, joilla pyritään puuttumaan laitoksen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitetun yhteisön tilanteen heikkenemiseen, ja tämän artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä;

b) harkitessaan, toteutetaanko 4 ja 5 kohdassa tarkoitettuja toimia;

c) tämän alakohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen toimien täytäntöönpanon aikana.

Toimivaltaisten viranomaisten ja kriisinratkaisuviranomaisten on varmistettava, että nämä toimenpiteet ja toimet ovat johdonmukaisia, koordinoituja ja vaikuttavia.”

16) Korvataan 31 artiklan 2 kohdan c ja d alakohta seuraavasti:

”c) suojata julkisia varoja huolehtimalla siitä, että turvautuminen poikkeukselliseen julkiseen rahoitustukeen on mahdollisimman vähäistä, erityisesti silloin, kun se otetaan jäsenvaltion talousarviosta;

d) suojata ***suojattuja talletuksia ja mahdollisuuksien mukaan myös kyseistä suojaamatonta osaa luonnollisten henkilöiden ja mikroyritysten sekä pienten ja keskisuurten yritysten suojakelpoisista talletuksista*** sekä suojata direktiivin 97/9/EY soveltamisalaan kuuluvia sijoittajia;”

17) Muutetaan 32 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 ja 2 kohta seuraavasti:

”1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kriisinratkaisuviranomaiset toteuttavat kriisinratkaisutoimen laitoksen osalta, jos kriisinratkaisuviranomaiset 2 kohdassa tarkoitetun ilmoituksen vastaanotettuaan tai omasta aloitteestaan 2 kohdassa säädetyn menettelyn mukaisesti toteavat, että kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) laitos on lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuu;

b) ▌ ei voida kohtuudella olettaa, että laitoksen kaatuminen ***tai todennäköinen kaatuminen*** on estettävissä kohtuullisessa ajassa millään laitokseen kohdistuvalla vaihtoehtoisella yksityisen sektorin toimenpiteellä, mukaan lukien laitosten suojajärjestelmien toimenpiteet, valvontatoimella, varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteillä tai 59artiklan 2 kohdassa tarkoitetulla kyseeseen tulevien pääomainstrumenttien ja hyväksyttävien velkojen alaskirjauksella tai muuntamisella;

c) kriisinratkaisutoimi on yleisen edun mukainen 5 kohdan nojalla.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltainen viranomainen arvioi 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetun edellytyksen kriisinratkaisuviranomaista kuultuaan.

Jäsenvaltiot voivat säätää, että toimivaltaisen viranomaisen lisäksi 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetun edellytyksen arvioinnin voi tehdä kriisinratkaisuviranomainen toimivaltaista viranomaista kuultuaan, jos kriisinratkaisuviranomaisilla on kansallisen lainsäädännön mukaisesti tällaisen arvioinnin tekemiseen tarvittavat keinot, erityisesti asianmukaiset mahdollisuudet saada asiaan liittyviä tietoja. Tällaisessa tapauksessa jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltainen viranomainen toimittaa kriisinratkaisuviranomaiselle viipymättä kaikki asiaankuuluvat tiedot, joita kriisinratkaisuviranomainen pyytää arvioinnin toteuttamiseksi, ennen kuin kriisinratkaisuviranomainen ilmoittaa toimivaltaiselle viranomaiselle aikomuksestaan tehdä kyseinen arviointi tai ilmoittamisen jälkeen.

Kriisinratkaisuviranomaisen on tehtävä 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetun edellytyksen arviointi tiiviissä yhteistyössä toimivaltaisen viranomaisen kanssa ***kuultuaan viipymättä talletussuojajärjestelmän nimettyä viranomaista ja tarvittaessa laitosten suojajärjestelmää, jonka jäsen laitos on. Laitosten suojajärjestelmän kuulemisen yhteydessä tarkastellaan laitosten suojajärjestelmän sellaisten toimenpiteiden saatavuutta, joilla voitaisiin estää laitoksen kaatuminen kohtuullisessa ajassa.*** Toimivaltaisen viranomaisen on viipymättä annettava kriisinratkaisuviranomaiselle kaikki asiaan liittyvät tiedot, joita kriisinratkaisuviranomainen pyytää arviointinsa tueksi. Toimivaltainen viranomainen voi myös ilmoittaa kriisinratkaisuviranomaiselle, että se katsoo 1 kohdan b alakohdassa säädetyn edellytyksen täyttyvän."

b) muutetaan 4 kohta seuraavasti:

i) korvataan ensimmäisen alakohdan d alakohta seuraavasti:

"d) poikkeuksellinen julkinen rahoitustuki on tarpeen, paitsi jos tukea myönnetään jossakin 32 c artiklassa tarkoitetussa muodossa;"

ii) kumotaan alakohdat toisesta alakohdasta viidenteen alakohtaan;

c) korvataan 5 kohta seuraavasti:

"5. Tämän artiklan 1 kohdan c alakohdan soveltamiseksi kriisinratkaisutoimea on pidettävä yleisen edun mukaisena, jos kyseinen kriisinratkaisutoimi on tarpeen yhden tai useamman sellaisen 31 artiklassa tarkoitetun kriisinratkaisutavoitteen saavuttamiseksi, jota ei voitaisi saavuttaa tuloksellisemmin tavanomaisten maksukyvyttömyysmenettelyjen mukaisella laitoksen likvidaatiolla, ja jos kriisinratkaisutoimi on oikeassa suhteessa kyseisiin tavoitteisiin.

Kriisinratkaisutoimen ei oleteta olevan yleisen edun mukainen tämän artiklan 1 kohdan c alakohtaa sovellettaessa, jos kriisinratkaisuviranomainen on päättänyt soveltaa laitokseen yksinkertaistettuja velvoitteita 4 artiklan mukaisesti. Oletus voidaan kumota, eikä sitä sovelleta, jos kriisinratkaisuviranomainen arvioi, että yksi tai useampi kriisinratkaisutavoite olisi vaarassa, jos laitos likvidoitaisiin tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua arviointia toteuttaessaan kriisinratkaisuviranomainen ***arvioi,*** tarkastelee ja vertailee arviointia tehtäessä käytettävissään olevien tietojen perusteella kaikkea poikkeuksellista julkista rahoitustukea, jota laitokselle voidaan ▌ myöntää sekä kriisinratkaisun että sovellettavan kansallisen lainsäädännön mukaisen likvidaation yhteydessä."

5 a. EPV osallistuu 5 kohdassa tarkoitetun yleisen edun arvioinnin tehokkaan ja johdonmukaisen soveltamisen seurantaan ja edistämiseen.

EPV antaa viimeistään... päivänä...kuuta... [kahden vuoden kuluttua tämän muutosdirektiivin soveltamispäivästä] raportin 5 kohdan soveltamisalasta ja soveltamisesta kaikkialla unionissa. Raportti toimitetaan komissiolle, jotta voidaan arvioida 5 kohdassa esitettyjen toimenpiteiden tehokkuutta ja niiden vaikutusta tasapuolisiin toimintaedellytyksiin.

Raportin tulosten perusteella EPV voi laatia tekniset sääntelystandardit käytäntöjen lähentämiseksi ja tasapuolisten toimintaedellytysten varmistamiseksi jäsenvaltioiden kesken... päivään...kuuta... [kaksi vuotta tämän muutosdirektiivin soveltamispäivästä] mennessä."

18) Korvataan 32 a ja 32 b artikla seuraavasti:

"32 a artikla

Kriisinratkaisuedellytykset keskusyhteisölle ja keskusyhteisöön pysyvästi kuuluville luottolaitoksille

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kriisinratkaisuviranomaiset ***toteuttavat*** kriisinratkaisutoimen, joka koskee keskusyhteisöä ja kaikkia siihen pysyvästi kuuluvia luottolaitoksia, jotka kuuluvat samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin, ***ainoastaan*** jos keskusyhteisö ja kaikki siihen pysyvästi kuuluvat luottolaitokset tai kriisinratkaisun kohteena oleva konserni kokonaisuutena täyttävät 32 artiklan 1 kohdassa säädetyt edellytykset.

32 b artikla

Kriisinratkaisutoimien piiriin kuulumattomiin laitoksiin ja yhteisöihin sovellettavat menettelyt

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kun kriisinratkaisuviranomainen toteaa, että laitos tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettu yhteisö täyttää 32 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa säädetyt edellytykset mutta ei 32 artiklan 1 kohdan c alakohdassa säädettyä edellytystä, asiaankuuluvalla kansallisella hallinto- tai oikeusviranomaisella on valtuudet aloittaa viipymättä menettely laitoksen tai yhteisön asianmukaiseksi likvidoimiseksi sovellettavan kansallisen lainsäädännön mukaisesti.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että laitos tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettu yhteisö, joka likvidoidaan asianmukaisesti sovellettavan kansallisen lainsäädännön mukaisesti, poistuu markkinoilta tai lopettaa pankkitoimintansa kohtuullisessa ajassa.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kun kriisinratkaisuviranomainen toteaa, että laitos tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettu yhteisö täyttää 32 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa säädetyt edellytykset mutta ei 32 artiklan 1 kohdan c alakohdassa säädettyä edellytystä, 32 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukainen toteamus siitä, että laitos tai yhteisö on lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuu, on edellytyksenä sille, että toimivaltainen viranomainen peruuttaa toimiluvan direktiivin 2013/36/EU 18 artiklan mukaisesti.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että laitoksen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitetun yhteisön toimiluvan peruuttaminen on riittävä edellytys sille, että asianomainen kansallinen hallinto- tai oikeusviranomainen voi viipymättä aloittaa menettelyn laitoksen tai yhteisön asianmukaiseksi likvidoimiseksi sovellettavan kansallisen lainsäädännön mukaisesti.”

19) Lisätään 32 c artikla seuraavasti:

”*32 c artikla*

Poikkeuksellinen julkinen rahoitustuki

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että laitokselle tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitetulle yhteisölle voidaan myöntää kriisinratkaisutoimien ulkopuolista poikkeuksellista julkista rahoitustukea ainoastaan poikkeuksellisissa olosuhteissa jossakin seuraavista tapauksista ja edellyttäen, että poikkeuksellinen julkinen rahoitustuki täyttää unionin valtiontukikehyksessä vahvistetut edellytykset ja vaatimukset:

a) poikkeuksellinen julkinen rahoitustuki luonteeltaan ***poikkeuksellisen tai järjestelmään liittyvän*** vakavan häiriön korjaamiseksi jäsenvaltion taloudessa ***ja*** rahoitusvakauden säilyttämiseksi on jossakin seuraavista muodoista:

   i) valtion takaus keskuspankkien tarjoamille maksuvalmiusjärjestelyille keskuspankkien ehtojen mukaisesti;

   ii) valtion takaus hiljattain liikkeeseen lasketuille veloille;

   iii) muiden omien varojen instrumenttien kuin ydinpääomainstrumenttien hankkiminen tai muiden pääomainstrumenttien hankkiminen tai arvoltaan alentuneita omaisuuseriä koskevien toimenpiteiden käyttö sellaisin hinnoin, sellaisella kestolla ja sellaisin muin ehdoin, jotka eivät anna kyseiselle laitokselle tai yhteisölle perusteetonta etua, edellyttäen, että julkisen tuen myöntämishetkellä ei vallitse mikään 32 artiklan 4 kohdan a, b tai c alakohdassa tai 59 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuista tilanteista;

b) poikkeuksellinen julkinen rahoitustuki toteutetaan ***kustannustehokkaana*** talletussuojajärjestelmän toimenpiteenä ▌ direktiivin 2014/49/EU 11 a ja 11 b artiklassa säädettyjä edellytyksiä noudattaen edellyttäen, että mikään 32 artiklan 4 kohdassa tarkoitetuista tilanteista ei vallitse;

c) poikkeuksellinen julkinen rahoitustuki toteutetaan ***kustannustehokkaana*** talletussuojajärjestelmän toimenpiteenä, kun ***luottolaitos*** likvidoidaan 32 b artiklan nojalla ja direktiivin 2014/49/EU 11 artiklan 5 kohdassa säädettyjen edellytysten mukaisesti;

d) poikkeuksellinen julkinen rahoitustuki on SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontukea, joka myönnetään, kun laitos tai yhteisö likvidoidaan tämän direktiivin 32 b artiklan nojalla, lukuun ottamatta tukea, jota talletussuojajärjestelmästä myönnetään direktiivin 2014/49/EU 11 artiklan 5 kohdan mukaisesti.

2. Edellä 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen tukitoimenpiteiden on täytettävä kaikki seuraavat edellytykset:

a) toimenpiteet rajoittuvat laitoksiin tai yhteisöihin, jotka toimivaltainen viranomainen on vahvistanut vakavaraisiksi;

b) toimenpiteet ovat luonteeltaan ennalta varautuvia ja väliaikaisia ja perustuvat toimivaltaisen viranomaisen hyväksymään ennalta määriteltyyn ***tukitoimenpiteestä irtautumista koskevaan strategiaan***, johon sisältyy selkeästi määritetty päättymispäivä, myyntipäivä tai takaisinmaksuaikataulu kaikkien toteutettujen toimenpiteiden osalta; ***nämä tiedot saa julkistaa vasta vuoden kuluttua tukitoimenpiteestä irtautumista koskevan strategian valmistumisesta tai korjaussuunnitelman täytäntöönpanosta tai tämän kohdan seitsemännen alakohdan mukaisesta arvioinnista***;

c) toimenpiteet ovat oikeassa suhteessa vakavan häiriön seurausten korjaamiseen tai rahoitusvakauden säilyttämiseen;

d) toimenpiteitä ei käytetä korvaamaan tappioita, joita laitokselle tai yhteisölle on aiheutunut tai todennäköisesti aiheutuu ***seuraavien 12 kuukauden aikana***.

Ensimmäisen alakohdan a alakohtaa sovellettaessa laitoksen tai yhteisön katsotaan olevan vakavarainen, jos toimivaltainen viranomainen on todennut, että mitään asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdassa, direktiivin 2013/36/EU 104 a artiklassa, asetuksen (EU) 2019/2033 11 artiklan 1 kohdassa ja direktiivin (EU) 2019/2034 40 artiklassa tarkoitettuja vaatimuksia tai unionin lainsäädännössä tai kansallisessa lainsäädännössä säädettyjä asiaankuuluvia sovellettavia vaatimuksia ei ole rikottu tai ei ***tämänhetkisten odotusten perusteella*** todennäköisesti rikota seuraavien 12 kuukauden aikana.

Ensimmäisen alakohdan d alakohtaa sovellettaessa asianomaisen toimivaltaisen viranomaisen on ilmaistava määrällisesti tappiot, joita laitokselle tai yhteisölle on aiheutunut tai todennäköisesti aiheutuu. Määrällisen ilmaisemisen perustana on oltava ainakin ***EKP:n, EPV:n tai kansallisten viranomaisten suorittamat omaisuuserien laadun tarkastelut tai tarvittaessa toimivaltaisen viranomaisen toteuttamat paikan päällä tehtävät tarkastukset. Jos tällaisia tehtäviä ei voida suorittaa ajoissa, toimivaltaisen viranomaisen arvioinnin perustana voi olla*** laitoksen tai yhteisön tase, edellyttäen, että tase on sovellettavien kirjanpitosääntöjen ja -standardien mukainen, minkä riippumaton ulkopuolinen tilintarkastaja on vahvistanut ▌. ***Toimivaltaisen viranomaisen on parhaansa mukaan pyrittävä varmistamaan, että määrällisen ilmaisemisen perustana on laitoksen tai yhteisön varojen, velkojen ja taseen ulkopuolisten erien markkina-arvo.***

Edellä 1 kohdan a alakohdan iii alakohdassa tarkoitetut tukitoimenpiteet on rajoitettava toimenpiteisiin, jotka toimivaltainen viranomainen on arvioinut tarpeellisiksi laitoksen tai yhteisön vakavaraisuuden ***turvaamiseksi*** puuttumalla Euroopan keskuspankin, EPV:n tai kansallisten viranomaisten toteuttamien, kansallisella, unionin tai yhteisen valvontamekanismin tasolla sovellettavien stressitestien tai vastaavien menettelyjen epäsuotuisan skenaarion perusteella todettuihin pääomavajeisiin, jotka ovat tarvittaessa toimivaltaisen viranomaisen vahvistamia.

Poiketen siitä, mitä 1 kohdan a alakohdan iii alakohdassa säädetään, ydinpääomainstrumenttien hankkiminen on poikkeuksellisesti sallittua, jos todettu vaje on luonteeltaan sellainen, että muiden omien varojen instrumenttien tai muiden pääomainstrumenttien hankkiminen ei antaisi kyseiselle laitokselle tai yhteisölle mahdollisuutta korjata stressitestin tai vastaavan menettelyn epäsuotuisassa skenaariossa todettua pääomavajettaan. Hankittujen ydinpääomainstrumenttien määrä ei saa olla suurempi kuin 2 prosenttia asianomaisen laitoksen tai yhteisön asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti lasketusta kokonaisriskin määrästä.

Jos jotakin 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettua tukitoimenpidettä ei lunasteta, makseta takaisin tai muutoin lopeteta tällaisen toimenpiteen myöntämisen yhteydessä laaditun ***tukitoimenpiteestä irtautumista koskevan strategian*** ehtojen mukaisesti, toimivaltaisen viranomaisen on ***pyydettävä***, että laitos tai yhteisö ***toimittaa kertakorjaussuunnitelman***. ***Korjaussuunnitelmassa on kuvattava toimenpiteet, jotka on toteutettava vakavaraisuusvaatimusten noudattamiseksi edelleen tai jälleen, laitoksen tai yhteisön pitkän aikavälin elinkelpoisuuden sekä sen suoritetun määrän takaisinmaksukyvyn varmistamiseksi, sekä asiaan liittyvä aikataulu.***

Jos kansallinen toimivaltainen viranomainen ei totea kertakorjaamissuunnitelmaa uskottavaksi tai toteuttamiskelpoiseksi tai jos laitos tai yhteisö ei noudata korjaamissuunnitelmaa, on arvioitava 32 artiklan mukaisesti, onko laitos tai yhteisö lähellä kaatumista tai kaatuuko se todennäköisesti.

3. EPV antaa viimeistään [julkaisutoimisto lisää päivämäärän = 1 vuosi tämän direktiivin voimaantulopäivästä] asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti ohjeet 2 kohdan neljännessä alakohdassa tarkoitettujen testien, tarkasteluiden tai menettelyjen tyypeistä, jotka voivat johtaa 1 kohdan a alakohdan iii alakohdassa tarkoitettuihin tukitoimenpiteisiin.”

20) Korvataan 33 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kriisinratkaisuviranomaiset toteuttavat kriisinratkaisutoimen, joka koskee 1 artiklan 1 kohdan c tai d alakohdassa tarkoitettua yhteisöä, jos yhteisö täyttää 32 artiklan 1 kohdan edellytykset.

Tätä varten 1 artiklan 1 kohdan c tai d alakohdassa tarkoitetun yhteisön katsotaan olevan lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuvan seuraavissa olosuhteissa:

a) yhteisö täyttää yhden tai useamman 32 artiklan 4 kohdan b, c tai d alakohdassa säädetyistä edellytyksistä;

b) yhteisö rikkoo olennaisesti asetuksessa (EU) N:o 575/2013 tai direktiivissä 2013/36/EU säädettyjä sovellettavia vaatimuksia tai on olemassa objektiivisia seikkoja, jotka osoittavat, että yhteisö tulee lähitulevaisuudessa olennaisesti rikkomaan näitä vaatimuksia.”

21) Muutetaan 33 a artikla seuraavasti:

a) korvataan 8 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kriisinratkaisuviranomaiset ilmoittavat viipymättä laitokselle tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitetulle yhteisölle ja 83 artiklan 2 kohdan a–h alakohdassa tarkoitetuille viranomaisille siitä, että ne käyttävät tämän artiklan 1 kohdan mukaisia valtuuksia todettuaan 32 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti, että laitos tai yhteisö on lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuu, ja ennen kriisinratkaisupäätöksen tekemistä.”

b) lisätään 9 kohtaan toinen alakohta seuraavasti:

”Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, jäsenvaltioiden on varmistettava, että jos tällaisia valtuuksia käytetään suojakelpoisten talletusten osalta ja jos kyseisiä talletuksia ei katsota direktiivissä 2014/49/EU tarkoitetulla tavalla sellaisiksi, että niitä ei kyetä maksamaan, tallettajilla on mahdollisuus saada kyseisistä talletuksista asianmukainen päivittäinen määrä.”

22) Muutetaan 35 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kriisinratkaisuviranomaiset voivat nimetä erityisjohtajan kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen tai omaisuudenhoitoyhtiön ylimmän hallintoelimen tilalle tai työskentelemään sen kanssa. Kriisinratkaisuviranomaisten on julkistettava erityisjohtajan nimitys. Kriisinratkaisuviranomaisten on varmistettava, että erityisjohtajalla on pätevyys, tiedot ja taidot, joita hänen tehtäviensä hoitaminen edellyttää.

Direktiivin 2013/36/EU 91 artiklaa ei sovelleta erityisjohtajien nimeämiseen.”

b) korvataan 2 kohdan ensimmäinen virke seuraavasti:

”Erityisjohtajalla on oltava kaikki kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen tai omaisuudenhoitoyhtiön osakkeenomistajien ja ylimmän hallintoelimen valtuudet.”

c) korvataan 5 kohta seuraavasti:

”5. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että erityisjohtaja laatii nimittävälle kriisinratkaisuviranomaiselle kertomuksia kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen tai omaisuudenhoitoyhtiön talous- ja rahoitustilanteesta sekä tehtäviensä hoitamisen yhteydessä toteutetuista toimista kriisinratkaisuviranomaisen määräämin säännöllisin väliajoin sekä erityisjohtajan nimityskauden alussa ja lopussa.”

23) Muutetaan 36 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohdan ensimmäinen virke seuraavasti:

”1. Ennen kuin kriisinratkaisuviranomaiset määrittävät, täyttyvätkö kriisinratkaisuedellytykset tai 59 artiklassa tarkoitetut pääomainstrumenttien ja hyväksyttävien velkojen alaskirjaamisen tai muuntamisen edellytykset, niiden on varmistettava, että laitoksen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitetun yhteisön varojen ja velkojen oikeudenmukaisen, varovaisen ja realistisen arvostuksen tekee henkilö, joka on riippumaton viranomaisista, kriisinratkaisuviranomainen mukaan lukien, ja asianomaisesta laitoksesta tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitetusta yhteisöstä.”

b) lisätään 7 a kohta seuraavasti:

”7 a. Arvioijan on täydennettävä 6 kohdan c alakohdassa tarkoitettuja tietoja arviolla taseen ulkopuolisten varojen ja velkojen, mukaan lukien ehdolliset velat ja varat, arvosta, jos se on tarpeen 4 kohdan c ja d alakohdassa tarkoitettujen päätösten tekemisen tueksi.”

24) Lisätään 37 artiklaan 11 kohta seuraavasti:

”11. EPV seuraa kriisinratkaisuviranomaisten toimia ja valmistautumista varmistaakseen kriisinratkaisuvälineiden ja -valtuuksien tehokkaan täytäntöönpanon kriisinratkaisutapauksissa. EPV laatii komissiolle kertomuksen nykyisten käytäntöjen tilanteesta ja mahdollisista jäsenvaltioiden välisistä eroista viimeistään [julkaisutoimisto lisää päivämäärän = kaksi vuotta tämän direktiivin voimaantulopäivästä] ja seuraa tarvittaessa kertomuksessa esitettyjen suositusten täytäntöönpanoa.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun kertomuksen on katettava vähintään seuraavat:

a) velkakirjojen arvon alaskirjauksen täytäntöönpanoa koskevat käytössä olevat järjestelyt ja tarvittaessa rahoitusmarkkinoiden infrastruktuurien ja kolmannen maan viranomaisten kanssa tehdyn yhteistyön taso;

b) järjestelyt muiden kriisinratkaisuvälineiden käytön toteuttamiseksi;

c) a ja b alakohdassa tarkoitettuja järjestelyjä koskevan läpinäkyvyyden taso asianomaisia sidosryhmiä kohtaan.”

25) Muutetaan 40 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohdan johdantokappale seuraavasti:

”Omaisuudenhoitoyhtiön käyttämiseksi ja ottaen huomioon tarve pitää yllä omaisuudenhoitoyhtiön kriittiset toiminnot tai pyrkiä johonkin kriisinratkaisutavoitteeseen jäsenvaltioiden on varmistettava, että kriisinratkaisuviranomaisilla on valtuudet siirtää omaisuudenhoitoyhtiöön kaikki seuraavat:”

b) korvataan 2 kohdan toinen alakohta seuraavasti:

”Velkakirjojen arvon alaskirjaus 43 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitetusta syystä ei saa vaikuttaa kriisinratkaisuviranomaisen kykyyn käyttää määräysvaltaa omaisuudenhoitoyhtiössä. Jos velkakirjojen arvon alaskirjauksen soveltaminen mahdollistaa sen, että omaisuudenhoitoyhtiön pääoma hankitaan kokonaisuudessaan muuntamalla alentamiskelpoisia velkoja osakkeiksi tai muunlaisiksi pääomainstrumenteiksi, voidaan poiketa vaatimuksesta, jonka mukaan omaisuudenhoitoyhtiön on oltava kokonaan tai osittain yhden tai useamman viranomaisen omistuksessa.”

26) Korvataan 42 artiklan 5 kohdan b alakohta seuraavasti:

”b) siirto on tarpeen kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen, omaisuudenhoitoyhtiön tai itse erillisen varainhoitoyhtiön asianmukaisen toiminnan varmistamiseksi; tai”

27) Muutetaan 44 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että velkakirjojen arvon alaskirjausta voidaan soveltaa laitoksen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitetun yhteisön kaikkiin sellaisiin velkoihin, mukaan lukien tilinpäätösvaraukseen johtavat velat, joita ei ole rajattu kyseisen välineen soveltamisalan ulkopuolelle tämän artiklan 2 tai 3 kohdan nojalla.”

b) korvataan 5 kohta seuraavasti:

”5. Kriisinratkaisun rahoitusjärjestely voi suorittaa 4 kohdassa tarkoitetun rahoitusosuuden, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) osakkeenomistajat, muiden omistusinstrumenttien omistajat ja kyseeseen tulevien pääomainstrumenttien ja muiden alentamiskelpoisten velkojen omistajat ovat vähennyksellä, alaskirjauksella tai muuntamisella 48 artiklan 1 kohdan ja 60 artiklan 1 kohdan mukaisesti ja tarvittaessa talletussuojajärjestelmällä 109 artiklan mukaisesti suorittaneet rahoitusosuuden tappioiden kattamiseksi ja pääomapohjan vahvistamiseksi määrällä, joka on vähintään 8 prosenttia kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen velkojen kokonaismäärästä, omat varat mukaan luettuina, 36 artiklassa säädetyn arvostuksen mukaisesti mitattuna;

b) kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyn rahoitusosuus on enintään 5 prosenttia kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen velkojen kokonaismäärästä, omat varat mukaan luettuina, 36 artiklassa säädetyn arvostuksen mukaisesti mitattuna.”

I

28) ***Muutetaan*** 44 a artikla ***seuraavasti:***

a) lisätään kohdat seuraavasti:

”6 a. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että luottolaitos, joka laskee liikkeeseen hyväksyttäviä instrumentteja, jotka katsotaan ensisijaisen lisäpääoman instrumenteiksi, toissijaisen pääoman instrumenteiksi tai hyväksyttäviksi veloiksi, voi myydä kyseiset instrumentit kyseisen luottolaitoksen olemassa olevalle tallettajalle, joka katsotaan direktiivin 2014/65/EU 4 artiklan 1 kohdan 11 alakohdassa määritellyksi yksityisasiakkaaksi, ainoastaan, jos tämän artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät ja molemmat seuraavista edellytyksistä täyttyvät ostohetkellä:

a) yksityisasiakkaaksi katsottavan tallettajan tässä kohdassa tarkoitettuihin instrumentteihin sijoittama kokonaismäärä ei ylitä kymmentä prosenttia sen rahoitusvälinesalkun arvosta;

b) edellä 1 kohdassa tarkoitettuun yhteen tai useampaan instrumenttiin alun perin sijoitettujen varojen määrä on vähintään 30 000 euroa.

Luottolaitoksen on varmistettava yksityisasiakkaan 3 kohdan mukaisesti toimittamien tietojen perusteella, että tämän kohdan a ja b alakohdan mukaiset edellytykset täyttyvät ostohetkellä.

6 b. Edellä 6 a kohdassa tarkoitettuja hyväksyttäviä instrumentteja, jotka liikkeeseen laskeva luottolaitos on myynyt yksityissijoittajiksi katsottaville tallettajilleen täyttämättä kyseisessä kohdassa säädettyjä edellytyksiä, ei oteta huomioon 45 e tai 45 f artiklan mukaisissa vaatimuksissa niin kauan kuin kyseiset instrumentit ovat sen tallettajan hallussa, jolle ne myytiin.

6 c. Kriisinratkaisuviranomaisten on osana 15 ja 16 artiklan mukaista purkamismahdollisuuksien arviointia seurattava vuosittain konserni- ja laitoskohtaisesti, missä määrin yksityissijoittajat pitävät hallussaan MREL-vähimmäisvaatimuksen täyttämiseksi hyväksyttäviä instrumentteja, ja raportoitava tuloksista EPV:lle vähintään kerran vuodessa.”;

b) lisätään kohdat seuraavasti:

”7 a. Jäsenvaltioiden ei edellytetä soveltavan tämän artiklan 6 a ja 6 b kohtaa sellaisiin 6 a kohdassa tarkoitettuihin instrumentteihin, jotka on laskettu liikkeeseen ennen... päivää...kuuta... [12 kuukautta tämän muutosdirektiivin voimaantulopäivästä].

8. EPV antaa komissiolle kertomuksen tämän artiklan soveltamisesta viimeistään [julkaisutoimisto lisää päivämäärän = 24 kuukautta tämän direktiivin voimaantulopäivästä]. Kertomuksessa on verrattava jäsenvaltioiden tämän artiklan noudattamiseksi toteuttamia toimenpiteitä, analysoitava niiden tehokkuutta vähittäissijoittajien suojaamisessa ja arvioitava niiden vaikutusta rajatylittäviin toimiin.

Komissio voi kertomuksen perusteella antaa lainsäädäntöehdotuksen tämän direktiivin muuttamiseksi.”

29) Korvataan 45 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että laitokset ja 1 artiklan 1 kohdan b, c ja d alakohdassa tarkoitetut yhteisöt täyttävät jatkuvasti omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevat vaatimukset kriisinratkaisuviranomaisen vaatiessa ja sen määrittämällä tavalla tämän artiklan ja 45 a–45 i artiklan mukaisesti.”

30) Muutetaan 45 b artikla seuraavasti:

a) korvataan 4, 5 ja 7 kohdassa ilmaisu ”G-SII-laitoksia” ilmaisulla ”G-SII-yhteisöjä”;

b) muutetaan 8 kohta seuraavasti:

i) korvataan ensimmäisessä alakohdassa ilmaisu ”G-SII-laitoksia” ilmaisulla ”G-SII-yhteisöjä”

ii) korvataan toisen alakohdan c alakohdassa ilmaisu ”G-SII-laitos” ilmaisulla ”G-SII-yhteisö”

iii) Korvataan neljännessä alakohdassa ilmaisu ”G-SII-laitoksia” ilmaisulla ”G-SII-yhteisöjä”;

c) lisätään 10 kohta seuraavasti:

”10. Kriisinratkaisuviranomaiset voivat sallia, että kriisinratkaisun kohteena olevat yhteisöt täyttävät 4, 5 ja 7 kohdassa tarkoitetut vaatimukset käyttämällä 1 ja 3 kohdassa tarkoitettuja omia varoja taikka velkoja, kun kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) sellaisten yhteisöjen osalta, jotka ovat G-SII-yhteisöjä tai kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä, joihin sovelletaan 45 c artiklan 5 tai 6 kohtaa, kriisinratkaisuviranomainen ei ole pienentänyt tämän artiklan 4 kohdassa tarkoitettua vaatimusta kyseisen kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti;

b) tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetut velat, jotka eivät täytä asetuksen (EU) N:o 575/2013 72 b artiklan 2 kohdan d alakohdassa tarkoitettua edellytystä, täyttävät kyseisen asetuksen 72 b artiklan 4 kohdan b–e alakohdassa säädetyt edellytykset.”

31) Muutetaan 45 c artikla seuraavasti:

a) korvataan 3 kohdan kahdeksannessa alakohdassa ilmaisu ”kriittisten taloudellisten toimintojensa” ilmaisulla ”kriittisten toimintojensa”;

b) korvataan 4 kohta seuraavasti:

”4. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään menetelmät, joita kriisinratkaisuviranomaisten on käytettävä, kun ne arvioivat direktiivin 2013/36/EU 104 a artiklassa tarkoitettua vaatimusta ja yhteenlaskettua puskurivaatimusta seuraavien osalta:

a) kriisinratkaisun kohteena olevat yhteisöt kriisinratkaisun kohteena olevan konsernin konsolidoidulla tasolla, jos kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin ei sovelleta direktiivin 2013/36/EU nojalla kyseisiä vaatimuksia;

b) yhteisöt, jotka eivät itse ole kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä, jos kyseiseen yhteisöön ei sovelleta kyseisiä vaatimuksia direktiivin 2013/36/EU nojalla samoin perustein kuin tämän direktiivin 45 f artiklassa tarkoitettuja vaatimuksia.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään [julkaisutoimisto lisää päivämäärän = 12 kuukautta tämän muutosdirektiivin voimaantulopäivästä].

Siirretään komissiolle valta hyväksyä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.”

c) korvataan 7 kohdan kahdeksannessa alakohdassa ilmaisu ”kriittisten taloudellisten toimintojensa” ilmaisulla ”kriittisten toimintojensa”.

32) Lisätään 45 ca artikla seuraavasti:

”45 ca artikla

Omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevan vähimmäisvaatimuksen määrittäminen ▌ siirtostrategioiden osalta

1. Sovellettaessa 45 c artiklaa kriisinratkaisun kohteena olevaan yhteisöön, jonka ensisijaiseen kriisinratkaisustrategiaan kuuluu ensisijaisesti***, itsenäisesti tai yhdessä muiden kriisinratkaisuvälineiden kanssa,*** liiketoiminnan myynnin tai omaisuudenhoitoyhtiön käyttö ▌, kriisinratkaisuviranomaisen on vahvistettava 45 c artiklan 3 kohdassa säädetty pääomapohjan vahvistamiseen tarvittava määrä oikeasuhteisesti soveltuvin osin seuraavien kriteerien perusteella:

a) kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön koko, liiketoimintamalli, rahoitusmalli ja riskiprofiili ***tai tapauksen mukaan kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön sen osan koko, johon sovelletaan liiketoiminnan myyntiä tai omaisuudenhoitoyhtiön käyttöä***;

b) kriisinratkaisusuunnitelmassa yksilöidylle vastaanottajalle siirrettävät osakkeet, muut omistusinstrumentit, varat, oikeudet tai velat ottaen huomioon seuraavat:

i) kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön ydinliiketoiminta-alueet ja kriittiset toiminnot;

ii) velkakirjojen arvon alaskirjauksen ulkopuolelle 44 artiklan 2 kohdan nojalla jätetyt velat;

iii) jäljempänä 73–80 artiklassa tarkoitetut suojatoimet;

iii a) odotetut omien varojen vaatimukset kaikille omaisuudenhoitoyhtiöille, joita saatetaan tarvita kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön markkinoilta poistumisen täytäntöönpanemiseksi, sen varmistamiseksi, että omaisuudenhoitoyhtiö noudattaa soveltuvin osin asetusta (EU) N:o 575/2013, direktiiviä 2013/36/EU ja direktiiviä 2014/65/EU;

iii b) se, että vastaanottajan odotustenmukaisen kysynnän on oltava pääomaneutraali vastaanottavaan yhteisöön sovellettavien vaatimusten osalta;

c) kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön b alakohdassa tarkoitettujen osakkeiden, muiden omistusinstrumenttien, varojen, oikeuksien tai velkojen odotettu arvo ja markkinoitavuus ottaen huomioon seuraavat:

i) kriisinratkaisuviranomaisen yksilöimät purkamis- ja uudelleenjärjestämismahdollisuuksien olennaiset esteet, jotka liittyvät ▌ liiketoiminnan myynnin tai omaisuudenhoitoyhtiön käyttöön;

ii) tappiot, jotka johtuvat jäljelle jääneeseen laitokseen jääneistä varoista, oikeuksista tai veloista;

ii a) mahdollinen epäsuotuisa markkinaympäristö kriisinratkaisun ajankohtana;

d) suunnitellaanko ensisijaisessa kriisinratkaisustrategiassa kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön liikkeeseen laskemien osakkeiden tai muiden omistusinstrumenttien tai kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön kaikkien tai joidenkin varojen, oikeuksien ja velkojen siirtoa;

e) suunnitellaanko ensisijaisessa kriisinratkaisustrategiassa varojen erottelun soveltamista.

▌

3. Edellä olevan 1 kohdan soveltaminen ei saa johtaa määrään, joka on suurempi kuin 45 c artiklan 3 kohdan soveltamisesta johtuva määrä, ***tai määrään, joka on alle 13,5 prosenttia asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti lasketusta kokonaisriskin määrästä ja alle 5 prosenttia tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetusta asianomaisen yhteisön vastuiden kokonaismäärästä asetuksen (EU) N:o 575/2013 429 ja 429 a artiklan mukaisesti laskettuna***."

33) Korvataan 45 d artiklan 1 kohdan johdantokappale seuraavasti:

"Edellä 45 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu sellaista kriisinratkaisun kohteena olevaa yhteisöä, joka on G-SII-yhteisö, koskeva vaatimus muodostuu seuraavista:".

34) Korvataan 45 f artiklan 1 kohdan kolmas alakohta seuraavasti:

"Poiketen siitä, mitä tämän kohdan ensimmäisessä ja toisessa alakohdassa säädetään, unionissa emoyrityksenä toimivien yritysten, jotka eivät itse ole kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä mutta jotka ovat kolmansien maiden yhteisöjen tytäryrityksiä, on noudatettava 45 c ja 45 d artiklassa säädettyjä vaatimuksia konsolidoinnin perusteella."

35) Muutetaan 45 l artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohdan a alakohta seuraavasti:

"a) miten 45 e tai 45 f artiklan mukaisesti asetettu omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vaatimus on pantu täytäntöön kansallisella tasolla, mukaan lukien 45 ca artikla, ja erityisesti onko jäsenvaltioiden välillä ollut eroja toisiinsa verrattavissa oleville yhteisöille asetetuissa tasoissa;"

b) lisätään 3 kohdan toiseen alakohtaan virke seuraavasti:

"Edellä 2 kohdassa tarkoitettua velvoitetta ei enää sovelleta, kun toinen kertomus on toimitettu."

35 a) lisätään 45 m artiklaan kohta seuraavasti:

"1 a. "Poiketen siitä, mitä 45 artiklan 1 kohdassa säädetään, kriisinratkaisuviranomaisten on määritettävä 1 artiklan 1 kohdan b, c ja d alakohdassa tarkoitetuille laitoksille tai yhteisöille asianmukaiset siirtymäkaudet 45 e tai 45 f artiklan vaatimusten tai 45 b artiklan 4, 5 tai 7 kohdan vaatimusten noudattamiseksi, jos laitoksiin tai yhteisöihin sovelletaan kyseisiä vaatimuksia... [tämän muutosdirektiivin] voimaantulon seurauksena. Määräaika, jolloin laitosten ja yhteisöjen on noudatettava 45 e tai 45 f artiklassa tarkoitettuja vaatimuksia tai 45 b artiklan 4, 5 tai 7 kohdan soveltamisesta johtuvia vaatimuksia on... päivä...kuuta... [neljä vuotta tämän muutosdirektiivin soveltamispäivästä].

Kriisinratkaisuviranomaisen on määritettävä tapauksen mukaan 45 e tai 45 f artiklassa tarkoitettuja vaatimuksia tai 45 b artiklan 4, 5 tai 7 kohdan soveltamisesta johtuvia vaatimuksia varten välitavoitetasot, joita tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen laitosten tai yhteisöjen on noudatettava viimeistään... päivänä...kuuta... [kaksi vuotta tämän muutosdirektiivin soveltamispäivästä]. Välitavoitetasoilla on pääsääntöisesti varmistettava omien varojen ja hyväksyttävien velkojen lineaarinen eteneminen kohti vaatimuksen täyttämistä.

Kriisinratkaisuviranomainen voi asettaa siirtymäkauden, joka päättyy... päivän...kuuta... [neljä vuotta tämän muutosdirektiivin soveltamispäivästä] jälkeen, kun se on asianmukaisesti perusteltua ja tarkoituksenmukaista 7 kohdassa tarkoitettujen kriteerien perusteella ja ottaen huomioon seuraavat seikat:

a) yhteisön taloudellisen tilanteen kehittyminen;

b) todennäköisyys, että yhteisö pystyy kohtuullisessa ajassa varmistamaan 45 e tai 45 f artiklassa tarkoitettujen vaatimusten tai 45 b artiklan 4, 5 tai 7 kohdan soveltamisesta johtuvan vaatimuksen noudattamisen; ja

c) se, pystyykö yhteisö korvaamaan velkoja, jotka eivät enää täytä hyväksyttävyys- tai maturiteettikriteereitä, ja jos ei pysty, onko tämä kyvyttömyys luonteeltaan epäsystemaattista vai markkinoiden laajuisen häiriön aiheuttamaa."

36) Korvataan 45 m artiklan 4 kohta seuraavasti:

"4. Edellä 45 b artiklan 4 ja 7 kohdassa sekä tapauksen mukaan 45 c artiklan 5 ja 6 kohdassa tarkoitettuja vaatimuksia ei sovelleta kolmen vuoden ajan siitä päivästä, jona kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö tai se konserni, johon kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö kuuluu, on yksilöity G-SII-laitokseksi tai EU:n ulkopuoliseksi G-SII-laitokseksi tai jona kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö joutui 45 c artiklan 5 tai 6 kohdassa tarkoitettuun tilanteeseen."

37) Korvataan 46 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

"Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetussa arvioinnissa on vahvistettava määrä, jolla alentamiskelpoisten velkojen arvoa on alaskirjattava tai muunnettava

a) kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen ydinpääoman suhteen palauttamiseksi tai soveltuvin osin omaisuudenhoitoyhtiön ydinpääoman suhteen vahvistamiseksi ottaen huomioon tämän direktiivin 101 artiklan 1 kohdan d alakohdan nojalla mahdollisesti tehty pääoman lisääminen kriisinratkaisun rahoitusjärjestelystä;

b) markkinoiden riittävän luottamuksen säilyttämiseksi kriisinratkaisun kohteena olevaan laitokseen tai omaisuudenhoitoyhtiöön ottaen huomioon mahdolliset ehdolliset velat ja sen varmistamiseksi, että kriisinratkaisun kohteena oleva laitos voi edelleen täyttää toimilupaehdot vähintään yhden vuoden ajan ja harjoittaa edelleen toimintoja, joihin sillä on toimilupa direktiivin 2013/36/EU tai 2014/65/EU nojalla."

38) Korvataan 47 artiklan 1 kohdan b alakohdan i alakohta seuraavasti:

"i) laitoksen 59 artiklan 2 kohdan mukaisella valtuutuksella liikkeeseen laskemat 59 artiklan mukaiset kyseeseen tulevat pääomainstrumentit ja hyväksyttävät velat; tai"

39) Muutetaan 52 artikla seuraavasti:

a) lisätään 1 kohtaan alakohta seuraavasti:

"Poikkeuksellisissa olosuhteissa kriisinratkaisuviranomainen voi pidentää liiketoiminnan tervehdyttämissuunnitelman toimittamiselle asetettua yhden kuukauden määräaikaa yhdellä kuukaudella."

b) lisätään 5 kohtaan alakohta seuraavasti:

"Kriisinratkaisuviranomainen voi vaatia laitosta tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettua yhteisöä sisällyttämään liiketoiminnan tervehdyttämissuunnitelmaan lisäosia."

40) Korvataan 53 artiklan 3 kohta seuraavasti:

"3. Jos kriisinratkaisuviranomainen vähentää nollaan velan, mukaan lukien tilinpäätösvaraukseen johtava velka, pääoman tai maksamatta olevan määrän 63 artiklan 1 kohdan e alakohdassa tarkoitettuja valtuuksia käyttäen, kyseinen velka ja kaikki siitä johtuvat velvoitteet tai saamiset, jotka eivät ole kertyneet valtuuksien käytön ajankohtaan mennessä, katsotaan suoritetuiksi kaikissa olosuhteissa, eivätkä ne ole osoitettavissa suoritettaviksi missään myöhemmissä menettelyissä, jotka koskevat kriisinratkaisun kohteena olevaa laitosta tai sen seuraajayhteisöä mahdollisessa myöhemmässä likvidaatiossa."

41) Muutetaan 55 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohdan b alakohta seuraavasti:

"b) velka ei ole 108 artiklan 1 kohdan a tai b alakohdassa tarkoitettu talletus;"

b) korvataan 2 kohdan viides ja kuudes alakohta seuraavasti:

"Jos kriisinratkaisuviranomainen toteaa arvioidessaan laitoksen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitetun yhteisön purkamismahdollisuuksia 15 ja 16 artiklan mukaisesti tai milloin tahansa muulloin, että velkaluokassa, johon kuuluu hyväksyttäviä velkoja, sellaisten velkojen määrä, joihin ei sisälly tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettua sopimusehtoa, yhdessä sellaisten velkojen määrän, jotka on rajattu 44 artiklan 2 kohdan mukaisesti velkakirjojen arvon alentamisen soveltamisen ulkopuolelle tai jotka todennäköisesti rajataan

alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksien soveltamisalan ulkopuolelle 44 artiklan 3 kohdan mukaisesti, on yli 10 prosenttia kyseisestä luokasta, sen on välittömästi arvioitava tämän seikan vaikutus kyseisen laitoksen tai yhteisön purkamismahdollisuuksiin, mukaan luettuna purkamismahdollisuuksiin kohdistuva vaikutus, joka aiheutuu 73 artiklassa säädettyjen velkojiin kohdistuvien suojatoimien rikkomisen riskistä, kun hyväksyttäviin velkoihin sovelletaan velkojen alaskirjaus- ja muuntamisvaltuuksia.

Jos kriisinratkaisuviranomainen toteaa tämän kohdan viidennessä alakohdassa tarkoitetun arvioinnin perusteella, että velat, joihin ei sisälly tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettua sopimusehtoa, luovat olennaisen purkamismahdollisuuksien esteen, sen on käytettävä 17 artiklassa säädettyjä valtuuksia siinä määrin kuin se on tarpeen kyseisen purkamismahdollisuuksien esteen poistamiseksi."

c) lisätään kohta seuraavasti:

"2 a. Edellä 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettujen laitosten ja yhteisöjen on raportoitava kriisinratkaisuviranomaiselle vuosittain seuraavat tiedot:

a) kaikkien kolmannen maan lainsäädännön soveltamisalaan kuuluvien velkojen maksamatta olevat kokonaismäärät;

b) a alakohdassa tarkoitettujen erien osalta:

i) niiden koostumus, mukaan lukien niiden maturiteettiprofiili;

ii) niiden järjestys tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä;

iii) jätetäänkö velka soveltamisalan ulkopuolelle 44 artiklan 2 kohdan nojalla;

iv) sisältyykö niiden sopimusmääräyksiin 1 kohdassa edellytetty ehto;

v) jos on todettu, että on oikeudellisesti tai muutoin mahdotonta sisällyttää velan arvon alentamista koskeva lauseke sopimukseen 2 kohdan mukaisesti, velan luokka 7 kohdan mukaisesti.

Jos laitokset ja yhteisöt kuuluvat kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin, kriisinratkaisun kohteena olevaa konsernia koskevan raportin laatii kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö 1 kohdan toisessa ja kolmannessa alakohdassa edellytetyssä laajuudessa."

d) lisätään kohta seuraavasti:

"8 a. EPV laatii teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset, joissa täsmennetään menettelyt sekä yhdenmukaiset formaatit ja mallit 2 a kohdassa tarkoitettua kriisinratkaisuviranomaisille toimitettavaa raportointia varten.

EPV toimittaa nämä teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään... päivänä...kuuta... [yksi vuosi tämän muutosdirektiivin voimaantulopäivästä].

Siirretään komissiolle valta hyväksyä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklan mukaisesti."

42) Muutetaan 59 artikla seuraavasti:

a) korvataan 3 kohdan e alakohta seuraavasti:

"e) laitos tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettu yhteisö pyytää poikkeuksellista julkista rahoitustukea, paitsi jos tällainen tuki myönnetään jossakin 32 c artiklassa tarkoitetussa muodossa."

b) korvataan 4 kohdan b alakohta seuraavasti:

"b) ottaen huomioon aika, tarve panna tuloksellisesti täytäntöön alaskirjaus- ja muuntamisvaltuudet tai kriisinratkaisun kohteena olevan konsernin kriisinratkaisustrategia ja muut asiaankuuluvat olosuhteet ei voida kohtuudella olettaa, että laitoksen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitetun yhteisön taikka konsernin kaatuminen olisi estettävissä kohtuullisessa ajassa millään muulla toimenpiteellä, vaihtoehtoiset yksityisen sektorin toimenpiteet, valvontatoimet ja varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteet mukaan luettuina, kuin pääomainstrumenttien tai 1 a kohdassa tarkoitettujen hyväksyttävien velkojen alaskirjauksella tai muuntamisella."

43) Muutetaan 63 artikla seuraavasti:

a) muutetaan 1 kohta seuraavasti:

i) korvataan m alakohta seuraavasti:

”m) vaatia toimivaltaista viranomaista arvioimaan määräosuuden ostavan hankkijan oikea-aikaisesti, poiketen direktiivin 2013/36/EU 22 artiklassa ja direktiivin 2014/65/EU 12 artiklassa säädetyistä aikarajoista.”

ii) lisätään n alakohta seuraavasti:

”n) tehdä asetuksen (EU) N:o 596/2014 17 artiklan 5 kohdan mukaisia pyyntöjä kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen puolesta.”

b) korvataan 2 kohdan a alakohta seuraavasti:

”a) jollei 3 artiklan 6 kohdasta ja 85 artiklan 1 kohdasta muuta johdu, vaatimus hyväksynnän tai suostumuksen saamisesta julkis- tai yksityisoikeudellisilta henkilöiltä, mukaan lukien kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen osakkeenomistajat tai velkojat sekä direktiivin 2013/36/EU 22–27 artiklan soveltamiseksi toimivaltaiset viranomaiset;”

44) Korvataan 71 a artiklan 3 kohta seuraavasti:

”3. Edellä olevaa 1 kohtaa sovelletaan kaikkiin rahoitussopimuksiin, jotka täyttävät kaikki seuraavat edellytykset:

a) sopimuksella luodaan uusi velvoite tai muutetaan olennaisesti olemassa olevaa velvoitetta sen jälkeen, kun tämän artiklan saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä annetut säädökset ovat tulleet voimaan;

b) sopimuksessa määrätään yhden tai useamman sopimuksen purkamisoikeuden käytöstä tai oikeuksista vakuusoikeuksien täytäntöönpanoon, minkä osalta sovellettaisiin 33 a, 68, 69, 70 tai 71 artiklaa, jos rahoitussopimukseen sovellettaisiin jonkin jäsenvaltion lainsäädäntöä.”

45) Lisätään 74 artiklan 3 kohtaan d alakohta seuraavasti:

”d) sovellettava direktiivin 2014/49/EU 11 e artiklassa ja mainitun artiklan nojalla annetuissa delegoiduissa säädöksissä tarkoitettuja kriteerejä ja menetelmiä määritettäessä tappioita, joita talletussuojajärjestelmälle olisi aiheutunut, jos laitos olisi likvidoitu tavanomaisen maksukyvyttömyysmenettelyn mukaisesti.”

45 a) lisätään 84 artiklaan kohta seuraavasti:

”6 a. Tämä artikla ei estä saman jäsenvaltion kriisinratkaisuviranomaisten ja veroviranomaisten välistä tietojenvaihtoa siltä osin kuin tällaisesta tietojenvaihdosta säädetään kyseisen jäsenvaltion kansallisessa lainsäädännössä. Jos nämä tiedot ovat peräisin toisesta jäsenvaltiosta, ne saa luovuttaa ainoastaan tiedot luovuttaneen asianomaisen viranomaisen nimenomaisella suostumuksella.”

46) Lisätään 88 artiklaan 6 a kohta seuraavasti:

”6 a. Helpottaakseen 10 artiklan 1 kohdassa, 15 artiklan 1 kohdassa ja 17 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tehtävien hoitamista ja vaihtaakseen asiaankuuluvia tietoja sellaisen laitoksen kriisinratkaisuviranomaisen, jolla on merkittäviä sivuliikkeitä muissa jäsenvaltioissa, on perustettava kriisinratkaisukollegio ja toimittava sen puheenjohtajana.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun laitoksen kriisinratkaisuviranomaisen on päätettävä, mitkä viranomaiset osallistuvat kriisinratkaisukollegion kokoukseen tai toimeen, ottaen huomioon suunniteltavan tai koordinoitavan toimen merkitys kyseisten viranomaisten kannalta, erityisesti mahdollinen vaikutus rahoitusjärjestelmän vakauteen asianomaisissa jäsenvaltioissa ja ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tehtävät.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun laitoksen kriisinratkaisuviranomaisen on annettava kaikille kriisinratkaisukollegion jäsenille ennalta täydelliset tiedot tällaisten kokousten järjestämisestä, keskeisistä käsiteltävistä kysymyksistä ja suunniteltavista toimista. Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun laitoksen kriisinratkaisuviranomaisen on myös toimitettava kaikille kollegion jäsenille viipymättä täydelliset tiedot toimista, joihin kyseisissä kokouksissa on ryhdytty, tai toteutetuista toimenpiteistä.”

46 a) Lisätään 90 artiklaan kohta seuraavasti:

"4 a. Edellä oleva 84 artikla ei estä saman jäsenvaltion kriisinratkaisuviranomaisten ja veroviranomaisten välistä tietojenvaihtoa siltä osin kuin tällaisesta tietojenvaihdosta säädetään kyseisen jäsenvaltion kansallisessa lainsäädännössä. Jos nämä tiedot ovat peräisin toisesta jäsenvaltiosta, ne saa luovuttaa ainoastaan tiedot luovuttaneen asianomaisen viranomaisen nimenomaisella suostumuksella."

47) Muutetaan 91 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

"1. Jos kriisinratkaisuviranomainen päättää, että laitos tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettu yhteisö, joka on konserniin kuuluva tytäryritys, täyttää 32 tai 33 artiklassa tarkoitetut edellytykset, kyseisen viranomaisen on ilmoitettava viipymättä konsernitason kriisinratkaisuviranomaiselle, jos se on muu kuin ensin mainittu viranomainen, konsolidointiryhmän valvojalle ja kyseessä olevan konsernin kriisinratkaisukollegion jäsenille seuraavat tiedot:

a) päätös siitä, että laitos tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettu yhteisö täyttää 32 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa tai tapauksen mukaan 33 artiklan 1 tai 2 kohdassa tarkoitetut edellytykset tai 33 artiklan 4 kohdassa tarkoitetut edellytykset;

b) edellä 32 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetun edellytyksen arvioinnin tulokset;

c) kriisinratkaisutoimet tai maksukyvyttömyystoimenpiteet, jotka kriisinratkaisuviranomainen katsoo aiheellisiksi kyseistä laitosta tai yhteisöä varten.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tiedot voidaan sisällyttää tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuille vastaanottajille 81 artiklan 3 kohdan mukaisesti toimitettaviin ilmoituksiin."

b) korvataan 7 kohdan toinen alakohta seuraavasti:

"EPV voi kriisinratkaisuviranomaisen pyynnöstä auttaa kriisinratkaisuviranomaisia saamaan aikaan yhteisen päätöksen asetuksen (EU) N:o 1093/2010 31 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukaisesti."

48) Korvataan 92 artiklan 3 kohdan toinen alakohta seuraavasti:

"EPV voi kriisinratkaisuviranomaisen pyynnöstä auttaa kriisinratkaisuviranomaisia saamaan aikaan yhteisen päätöksen asetuksen (EU) N:o 1093/2010 31 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukaisesti."

49) Korvataan 97 artiklan 4 kohta seuraavasti:

"4. Kriisinratkaisuviranomaisten on tarvittaessa tehtävä muita kuin sitovia yhteistyöjärjestelyjä ***tämän artiklan*** 2 kohdassa tarkoitettujen asiaankuuluvien kolmannen maan viranomaisten kanssa. Näiden järjestelyjen on oltava EPV:n kehysjärjestelyn mukaisia.

Toimivaltaisten viranomaisten on tarvittaessa tehtävä muita kuin sitovia yhteistyöjärjestelyjä ***tämän artiklan*** 2 kohdassa tarkoitettujen asiaankuuluvien kolmannen maan viranomaisten kanssa. Näiden järjestelyjen on oltava EPV:n kehysjärjestelyn mukaisia, ja niillä on varmistettava, että asiaankuuluville kolmannen maan viranomaisille luovutettaviin tietoihin sovelletaan takeita siitä, että noudatetaan vähintään ***84*** artiklassa tarkoitettuja salassapitovaatimuksia vastaavia vaatimuksia."

50) Muutetaan 98 artiklan 1 kohta seuraavasti:

a) korvataan johdantokappale seuraavasti:

"Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kriisinratkaisuviranomaiset ja toimivaltaiset ministeriöt vaihtavat luottamuksellisia tietoja, mukaan lukien elvytyssuunnitelmat, asiaankuuluvien kolmannen maan viranomaisten kanssa ainoastaan, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:"

b) lisätään toinen ja kolmas alakohta seuraavasti:

"Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset vaihtavat luottamuksellisia tietoja asiaankuuluvien kolmannen maan viranomaisten kanssa ainoastaan, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) elvytykseen ja kriisinratkaisuun liittyvien tietojen osalta ensimmäisessä alakohdassa säädetyt edellytykset;

b) toimivaltaisten viranomaisten saatavilla olevien muiden tietojen osalta direktiivin 2013/36/EU 55 artiklassa säädetyt edellytykset.

Toisen alakohdan soveltamiseksi elvytykseen ja kriisinratkaisuun liittyviin tietoihin on sisällyttävä kaikki tiedot, jotka liittyvät suoraan toimivaltaisten viranomaisten tämän direktiivin mukaisiin tehtäviin, erityisesti elvytyssuunnitteluun ja elvytyssuunnitelmiin, varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteisiin ja kriisinratkaisuviranomaisten kanssa käytävään tietojenvaihtoon kriisinratkaisusuunnittelusta, kriisinratkaisusuunnitelmista ja kriisinratkaisutoimista."

51) Korvataan 101 artiklan 2 kohta seuraavasti:

"2. Jos kriisinratkaisuviranomainen toteaa, että kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyn käyttö tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin tarkoituksiin johtaa todennäköisesti siihen, että osa laitoksen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitetun yhteisön tappioista siirtyy kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyyn, sovelletaan 44 artiklassa säädettyjä kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyn käyttöä koskevia periaatteita."

52) Korvataan 102 artiklan 3 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

"Jos tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetun ensimmäisen vaiheen jälkeen käytettävissä olevat varat vähenevät alle mainitussa kohdassa määritetyn tavoitetason, säännöllisten rahoitusosuuksien perimistä on jatkettava 103 artiklan mukaisesti siihen asti, kun tavoitetaso on jälleen saavutettu. Kriisinratkaisuviranomaiset voivat lykätä 103 artiklan mukaisesti kerättävien säännöllisten rahoitusosuuksien keräämistä ***enintään kolmella*** vuodella, jos kerättävä määrä saavuttaa määrän, joka on oikeassa suhteessa keräysprosessin kustannuksiin, edellyttäen, että tällainen lykkäys ei vaikuta olennaisesti kriisinratkaisuviranomaisen kykyyn käyttää kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyjä 101 artiklan mukaisesti. Jos sen jälkeen, kun tavoitetaso on saavutettu ensimmäisen kerran, käytettävissä olevat varat vähenevät alle kahteen kolmasosaan tavoitetasosta, nämä rahoitusosuudet on asetettava sellaiselle tasolle, että tavoitetaso voidaan saavuttaa ***neljän*** vuoden kuluessa."

53) Muutetaan 103 artikla seuraavasti:

a) korvataan 3 kohta seuraavasti:

"3. Edellä 102 artiklassa määritetyn tavoitetason saavuttamiseksi käytettävissä oleviin varoihin voidaan sisällyttää peruuttamattomia maksusitoumuksia, joiden täydeksi vakuudeksi on asetettu vähäriskisiä varoja, joihin ei kohdistu kolmansien osapuolten oikeuksia ja jotka ovat kriisinratkaisuviranomaisten vapaasti käytettävissä ja korvamerkittyjä niiden yksinomaiseen käyttöön 101 artiklan 1 kohdassa määritettyjä tarkoituksia varten. Peruuttamattomien maksusitoumusten osuus saa olla enintään ***30*** prosenttia tämän artiklan nojalla kerättävien vakausmaksujen kokonaismäärästä. Kriisinratkaisuviranomaisen on tämän rajan puitteissa määritettävä vuosittain peruuttamattomien maksusitoumusten osuus tämän artiklan mukaisesti kerättävien rahoitusosuuksien kokonaismäärästä."

b) lisätään 3 a kohta seuraavasti:

"3 a. Kriisinratkaisuviranomaisen on vaadittava maksettavaksi tämän artiklan 3 kohdan nojalla tehdyt peruuttamattomat maksusitoumukset, kun kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyjä on tarpeen käyttää 101 artiklan mukaisesti.

Kun yhteisö lakkaa kuulumasta 1 artiklan soveltamisalaan eikä siihen enää sovelleta velvollisuutta maksaa rahoitusosuuksia tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti, kriisinratkaisuviranomaisen on vaadittava maksettaviksi sellaiset 3 kohdan nojalla tehdyt peruuttamattomat maksusitoumukset, jotka on vielä maksettava. Jos peruuttamattomaan maksusitoumukseen liittyvä rahoitusosuus maksetaan asianmukaisesti ensimmäisestä vaatimuksesta, kriisinratkaisuviranomaisen on peruutettava sitoumus ja palautettava vakuus. Jos rahoitusosuutta ei makseta asianmukaisesti ensimmäisestä vaatimuksesta, kriisinratkaisuviranomaisen on otettava vakuus haltuunsa ja peruutettava sitoumus."

54) Korvataan 104 artiklan 1 kohdan toinen alakohta seuraavasti:

"Ylimääräiset jälkikäteen suoritettavat rahoitusosuudet saavat olla enintään kolme kertaa 12,5 prosenttia 102 artiklassa määritetystä tavoitetasosta."

55) Muutetaan 108 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden tavanomaisiin maksukyvyttömyysmenettelyihin sovellettavassa kansallisessa lainsäädännössä

a) seuraavilla on sama etuoikeusasema, joka on parempi kuin tavallisten vakuudettomien velkojien saatavilla:

i) talletukset***, jotka eivät kuulu direktiivin 2014/49/EU 5 artiklan soveltamisalaan***;

ii) se muiden oikeussubjektien kuin mikroyritysten sekä pienten ja keskisuurten yritysten suojakelpoisten talletusten osa, joka ylittää direktiivin 2014/49/EU 6 artiklassa säädetyn talletussuojan tason;

iii) se keskus- ja aluehallinnon suojakelpoisten talletusten osa, joka ylittää direktiivin 2014/49/EU 6 artiklassa säädetyn talletussuojan tason;

iv) se muiden oikeussubjektien kuin mikroyritysten sekä pienten ja keskisuurten yritysten talletusten osa, jotka olisivat suojakelpoisia talletuksia, jos niitä ei olisi tehty unionin ulkopuolella sijaitsevien sivuliikkeiden kautta***, ja joka ylittää direktiivin 2014/49/EU 6 artiklassa säädetyn talletussuojan tason;***

b) seuraavilla on sama etuoikeusasema, joka on parempi kuin mitä a alakohdassa on säädetty:

i) suojatut talletukset;

ii) talletusten vakuusjärjestelmät ***niiden vaatimiseksi direktiivin 2014/49/EU 9 artiklan 2 kohdan mukaisesti***;

iii) muut kuin a alakohdan ii ja iii alakohdassa tarkoitetut suojakelpoiset talletukset; ja

iv) muut kuin a alakohdan iv alakohdassa tarkoitetut talletukset, jotka olisivat suojakelpoisia talletuksia, jos niitä ei olisi tehty unionin ulkopuolella sijaitsevien sivuliikkeiden kautta.”

b) lisätään 8 ja 9 kohta seuraavasti:

”8. Jos 37 artiklan 3 kohdan a tai b alakohdassa tarkoitettuja kriisinratkaisuvälineitä käytetään siten, että kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen varoista, oikeuksista tai veloista siirretään ainoastaan osa, kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyllä on oltava jäljelle jäävältä laitokselta tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitetulta yhteisöltä saaminen kaikista kriisinratkaisun rahoitusjärjestelylle aiheutuneista kuluista ja tappioista, jotka johtuvat 101 artiklan 1 kohdan nojalla kriisinratkaisuun suoritetuista rahoitusosuuksista sellaisten tappioiden yhteydessä, jotka olisivat muutoin koituneet velkojille.

9. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tämän artiklan 8 kohdassa ja 37 artiklan 7 kohdassa tarkoitetuilla kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyn saamisilla on niiden tavanomaisia maksukyvyttömyysmenettelyjä koskevassa kansallisessa lainsäädännössä ensisijainen etuoikeusasema, jonka on oltava parempi kuin talletusten ja talletussuojajärjestelmien saamisille tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti annettu etuoikeusasema.”

56) Muutetaan 109 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 ja 2 kohta seuraavasti:

”1. Jos kriisinratkaisuviranomaiset toteuttavat kriisinratkaisutoimen luottolaitoksen osalta ja jos tällä toimella varmistetaan, että talletukset ovat edelleen tallettajien käytettävissä, jäsenvaltioiden on varmistettava, että talletussuojajärjestelmä, johon kyseinen luottolaitos kuuluu, maksaa seuraavat määrät:

a) jos velkakirjojen arvon alaskirjausta sovelletaan itsenäisesti tai yhdessä varojen erottelun kanssa, se määrä, jolla suojatut talletukset olisi alaskirjattu tai muunnettu tappioiden kattamiseksi ja kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen pääomapohjan vahvistamiseksi 46 artiklan 1 kohdan mukaisesti, jos suojatut talletukset olisivat kuuluneet velkakirjojen arvon alaskirjauksen soveltamisalaan;

b) jos liiketoiminnan myyntiä tai omaisuudenhoitoyhtiön käyttöä sovelletaan itsenäisesti tai yhdessä muiden kriisinratkaisuvälineiden kanssa:

i) määrä, joka on tarpeen kattamaan suojattujen talletusten ja niiden velkojen, joilla on sama tai parempi etuoikeusasema kuin talletuksilla, arvon ja vastaanottajalle siirrettävien kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen varojen arvon välinen erotus; ja

ii) tarvittaessa määrä, joka on tarpeen vastaanottajan pääomaneutraaliuden varmistamiseksi siirron jälkeen.

Ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa, joissa siirto vastaanottajalle sisältää talletuksia, jotka eivät ole suojattuja talletuksia, tai muita alentamiskelpoisia velkoja, ja kriisinratkaisuviranomainen arvioi, että kyseisiin talletuksiin tai velkoihin sovelletaan 44 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja tilanteita, talletussuojajärjestelmän on osallistuttava rahoitukseen

a) määrällä, joka on tarpeen kattamaan talletusten, mukaan lukien suojaamattomat talletukset, ja sellaisten velkojen, joilla on sama tai parempi etuoikeusasema kuin talletuksilla, arvon ja vastaanottajalle siirrettävien kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen varojen arvon välinen erotus; ja

b) tarvittaessa määrällä, joka on tarpeen sen varmistamiseksi, että siirto on vastaanottajan kannalta pääomaneutraali.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että sen jälkeen, kun talletussuojajärjestelmä on suorittanut rahoitusosuuden toisessa alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa, kriisinratkaisun kohteena oleva laitos pidättäytyy hankkimasta osuuksia muissa yrityksissä ja suorittamasta ydinpääomaan (CET1) liittyvää voitonjakoa ja muuta jakoa tai ensisijaisen lisäpääoman instrumentteihin liittyviä maksuja taikka muusta sellaisesta toiminnasta, joka voi johtaa varojen ulosvirtaukseen.

Kaikissa tapauksissa talletussuojajärjestelmän rahoitusosuuden kustannukset eivät saa olla suuremmat kuin talletussuojajärjestelmän direktiivin 2014/49/EU 11 e artiklan mukaisesti laskemat tallettajille maksettavien korvausten kustannukset.

Jos 74 artiklan mukaisessa arvostuksessa määritetään, että talletussuojajärjestelmän osallistumisesta kriisinratkaisuun aiheutuneet kustannukset olivat suuremmat kuin tappiot, joita sille olisi aiheutunut, jos laitos olisi likvidoitu tavanomaisen maksukyvyttömyysmenettelyn mukaisesti, talletussuojajärjestelmällä on oikeus saada kyseinen erotus maksuna kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyistä 75 artiklan mukaisesti.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kriisinratkaisuviranomainen määrittää talletussuojajärjestelmän rahoitusosuuden määrän 1 kohdan mukaisesti kuultuaan talletussuojajärjestelmää direktiivin 2014/49/EU 11 e artiklan mukaisista tallettajille maksettavien korvausten arvioiduista kustannuksista ja noudattaen tämän direktiivin 36 artiklassa tarkoitettuja edellytyksiä.

Kriisinratkaisuviranomaisen on ilmoitettava ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetusta päätöksestään sille talletussuojajärjestelmälle, johon laitos kuuluu. Talletussuojajärjestelmän on pantava kyseinen päätös täytäntöön viipymättä.”

b) lisätään 2 a ja 2 b kohta seuraavasti:

”2 a. Jos talletussuojajärjestelmän varoja käytetään 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan mukaisesti kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen pääomapohjan vahvistamiseen, jäsenvaltioiden on varmistettava, että talletussuojajärjestelmä siirtää omistuksensa kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen osakkeista tai muista pääomainstrumenteista yksityiselle sektorille heti kaupallisten ja rahoitusolosuhteiden salliessa.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että talletussuojajärjestelmä markkinoi ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja osakkeita ja muita pääomainstrumentteja avoimella ja läpinäkyvällä tavalla ja että myynnissä ei vääristetä niitä tai syrjitä yhtäkään mahdollista ostajaa. Myynti on toteutettava kaupallisin ehdoin.

2 b. Talletussuojajärjestelmän 1 kohdan toisen alakohdan mukainen rahoitusosuus on otettava huomioon 44 artiklan 5 kohdan a alakohdassa ja 44 artiklan 8 kohdan a alakohdassa säädettyjen kynnysarvojen laskemisessa.

Jos 1 kohdan toisen alakohdan mukainen talletussuojajärjestelmän käyttö yhdessä osakkeenomistajien, muiden omistusinstrumenttien omistajien ja kyseeseen tulevien pääomainstrumenttien ja muiden alentamiskelpoisten velkojen omistajien tappioiden kattamiseen ja pääomapohjan vahvistamiseen suorittaman rahoitusosuuden kanssa mahdollistaa kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyn käytön, talletussuojajärjestelmän rahoitusosuus on rajoitettava määrään, joka on tarpeen 44 artiklan 5 kohdan a alakohdassa ja 44 artiklan 8 kohdan a alakohdassa säädettyjen kynnysarvojen saavuttamiseksi. Talletussuojajärjestelmän rahoitusosuuden jälkeen on käytettävä kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyä 44 ja 101 artiklassa säädettyjen kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyn käyttöä koskevien periaatteiden mukaisesti.

Poiketen siitä, mitä tämän kohdan toisessa alakohdassa säädetään talletussuojajärjestelmän rahoitusosuuden määrää koskevasta rajoituksesta, jos 44 artiklan 7 kohdan mukaiset edellytykset täyttyvät, vaaditaan talletussuojajärjestelmän lisärahoitusosuus. Tämän lisärahoitusosuuden on oltava yhtä suuri kuin kriisinratkaisun rahoitusjärjestelystä annetun rahoituksen määrä, joka ylittää 44 artiklan 5 kohdan b alakohdassa säädetyn 5 prosentin rajan, kerrottuna suojattujen talletusten osuudella siirron piiriin kuuluvista kokonaisveloista.

Ensimmäistä ja toista alakohtaa ei kuitenkaan sovelleta laitoksiin, jotka ***täyttävät ainakin yhden seuraavista edellytyksistä:***

a) ***laitos*** on määritetty ***likvidaatioyhteisöksi*** konsernin kriisinratkaisusuunnitelmassa tai kriisinratkaisusuunnitelmassa;

b) ***laitos on rikkonut tapauksen mukaan välitavoitettaan tai lopullista MREL-tavoitettaan neljän vuosineljänneksen aikana neljän vuoden kaudella, joka päättyy kuusi kuukautta ennen kuin todetaan 32 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti, että laitos on lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuu. Neljän vuoden kaudessa ei oteta huomioon kahta peräkkäistä vuosineljännestä, jotka välittömästi edeltävät lähellä kaatumista olevaksi tai todennäköisesti kaatuvaksi toteamista.”***

c) kumotaan 3 kohta;

d) kumotaan 5 kohdan toinen ja kolmas alakohta;

57) lisätään 111 artiklan 1 kohtaan e alakohta seuraavasti:

”e) edellä 45 e tai 45 f artiklassa tarkoitettua omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevaa vähimmäisvaatimusta ei noudateta.”

58) Muutetaan 128 artikla seuraavasti:

a) korvataan otsikko seuraavasti:

”**Laitosten ja viranomaisten välinen yhteistyö ja tietojenvaihto**”;

b) lisätään kohta seuraavasti:

”Kriisinratkaisuviranomaisten, toimivaltaisten viranomaisten, EPV:n, yhteisen kriisinratkaisuneuvoston, EKP:n ja muiden Euroopan keskuspankkijärjestelmän jäsenten on toimitettava komissiolle sen pyynnöstä ja asetetussa määräajassa kaikki tiedot, joita se tarvitsee hoitaakseen politiikan laatimiseen liittyviä tehtäviään, mukaan lukien vaikutustenarviointien tekeminen, lainsäädäntöehdotusten valmistelu ja osallistuminen lainsäädäntöprosessiin. Komissioon ja komission henkilöstöön sovelletaan saatujen tietojen osalta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 806/2014 (*) 88 artiklassa säädettyjä salassapitovelvollisuutta koskevia vaatimuksia.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 806/2014, annettu 15 päivänä heinäkuuta 2014, yhdenmukaisten sääntöjen ja yhdenmukaisen menettelyn vahvistamisesta luottolaitosten ja tiettyjen sijoituspalveluyritysten kriisinratkaisua varten yhteisen kriisinratkaisumekanismin ja yhteisen kriisinratkaisurahaston puitteissa sekä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta (EUVL L 225, 30.7.2014, s. 1).”

59) Lisätään 128 a artikla seuraavasti:

"*128 a artikla*

Kriisinhallintasimulaatiot

1. EPV koordinoi säännöllisiä unionin laajuisia menettelyjä, joilla testataan tämän direktiivin, asetuksen (EU) N:o 806/2014 ja direktiivin 2014/49/EU soveltamista rajatylittävissä tilanteissa kaikkien seuraavien näkökohtien osalta:

a) toimivaltaisten viranomaisten yhteistyö elvytyssuunnittelun aikana;

b) kriisinratkaisuviranomaisten ja toimivaltaisten viranomaisten välinen yhteistyö ennen rahoituslaitosten kaatumista ja niiden kriisinratkaisun aikana, mukaan lukien asetuksen (EU) N:o 806/2014 18 artiklan mukaisesti hyväksyttyjen kriisinratkaisumääräysten täytäntöönpano.

2. EPV laatii kertomuksen, jossa esitetään menettelyjen keskeiset havainnot ja päätelmät. Kertomus julkistetaan."

2 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on annettava ja julkaistava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään [julkaisutoimisto lisää päivämäärän = 18 kuukautta tämän muutosdirektiivin voimaantulopäivästä]. Niiden on viipymättä toimitettava nämä säännökset kirjallisina komissiolle.

Niiden on sovellettava näitä säännöksiä [...] päivästä [...]kuuta [...] [julkaisutoimisto lisää päivämäärän = yksi päivä tämän muutosdirektiivin saattamisesta osaksi kansallista lainsäädäntöä].

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säännöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä säännellyistä kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

3 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä.*

4 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty …

Euroopan parlamentin puolesta	*Neuvoston puolesta*
Puhemies	*Puheenjohtaja*